



ĐỒNG HÀNH VỚI NGƯỜI TRẺ
TRONG ĐỜI SỐNG GIA ĐÌNH

NỘI SAN LỬA MẾN THÁNG 11-2021



Xin gửi về địa chỉ

noisanluamen@gmail.com

Thư từ, bài vở: Gửi về BBT
trước ngày 10 mỗi tháng

Tin tức: Gửi về BBT
trước ngày 15 mỗi tháng

**** Điện thoại liên lạc gửi bài vở**
Anh Chiến: 0913.868691

**** Điện thoại liên lạc mua báo:**
Chị Thủy: 0933.577870

Mục Lục

Đề tài	Trang
❖ Mục lục	01
❖ Đức Mẹ giúp tôi về với Cha trên trời	02
❖ Suy niệm Lời Chúa	04
❖ Bồi dưỡng đức tin	12
❖ Cộng đoàn Kitô nhỏ (tt)	18
❖ Kiếp nhân sinh	24
❖ Chịu đựng và tha thứ	25
❖ Bên kia sông là thiên đường (tt)	29
❖ Tấm lòng mục tử	34
❖ Bình thản trước cái chết	35
❖ Tản mạn trong những ngày đại dịch	42
❖ Tâm nguyện mùa Covid	46
❖ Trang Thanh niên	47
❖ Trang Thiếu nhi	49
❖ Trang sức khỏe gia đình	51
❖ Tin sinh hoạt GDPTTTCG khắp nơi	52
❖ Tin sinh hoạt GDPTTTCG TGP SG	56
❖ Trang ân nhân, bác ái	65
❖ Hiệp ý cầu nguyện	66

TÀI LIỆU HỌC TẬP CỦA GDPTTTCG VN
Lưu hành nội bộ

ĐỨC MẸ GIÚP TÔI ĐI VỀ VỚI CHA TRÊN TRỜI

ĐGM GB. Bùi Tuần

1. Tình hình đang diễn biến rất phức tạp. Mà tôi thì già yếu, mệt mỏi như muốn tắt thở. Tôi mở Phúc Âm, thì gặp ngay đoạn kể lại những phút sau cùng Chúa Giêsu sắp tắt thở trên Thánh giá.

2. *Chúa Giêsu kêu lớn tiếng rằng: “Lạy Cha, con xin phó thác hồn con trong tay Cha. Nói xong, Người tắt thở”. (Lc 23,46)*

3. Đọc xong, tôi được Đức Mẹ cho biết, khi Chúa Giêsu nói những lời sau hết trên đây, thì có Đức Mẹ đứng dưới chân Thánh giá. Đức Mẹ hiểu ý Chúa Giêsu. *Nên từ đó Đức Mẹ luôn phó thác mình cho Chúa Cha.*

4. Đức Mẹ khuyên tôi cũng hãy bắt chước Mẹ.

5. Được Đức Mẹ giúp, tôi coi những giờ phút hiện giờ tôi đang sống là *một cuộc tôi trở về với Thiên Chúa là Cha.*

6. Trên đường trở về, động lực mạnh nhất thôi thúc tôi, *đó là phó thác.*

7. Khi phó thác, tôi được Đức Mẹ dạy tôi là phải hết sức khiêm nhường.

8. Về khiêm nhường, thì Thánh Phêrô quả quyết: *“Thiên Chúa chống lại kẻ kiêu căng, nhưng ban ơn cho kẻ khiêm nhường”.*(1Pr 5,5b)

9. Về khiêm nhường, thì Thánh Phaolô rất rõ ràng, khi Ngài xưng mình là kẻ yếu đuối, *“Sự thiện tôi muốn thì tôi không làm, sự ác tôi không muốn thì tôi lại làm”* (Rm 7,12).

10. *Riêng tôi, tôi được Đức Mẹ dạy tôi bằng chính cuộc sống của tôi. Cuộc sống của tôi là yếu đuối, là tội lỗi: Nếu tôi được như hôm nay, thì hoàn toàn do lòng Chúa xót thương tha thứ tội lỗi cho tôi.*

11. *Lúc này hơn bao giờ hết, tôi thấy Đức Mẹ đang giúp nhiều người trở về với Chúa là Cha.*

Sự trở về của họ thực rất lạ lùng nhất là ở sự họ phó thác mình cho Chúa.

12. Cụ thể là nhiều người đã nhờ chuỗi tràng hạt Mân Côi mà trở về với Chúa

13. Trong mọi hình thức trở về với Chúa, bao giờ cũng có sám hối và tin tưởng vào lòng thương xót của Chúa.

14. Tôi đang trở về với Cha trên trời. Xin anh chị em thương cầu nguyện cho tôi. Tất nhiên, tôi luôn phó thác anh chị em, từng người cho Đức Mẹ

Long Xuyên, ngày 18.10.2021

MẸ ƠI! XIN ĐOÁI THƯƠNG

Jos. Nhật Quang
Xứ đoàn Tân Hưng



Ngước nhìn lên mẹ La-vang
Đoàn con phó thác, vững vàng cây trông
Nguyện xin Mẹ hãy đủ lòng!
Chở che nhân thế giữa dòng bể dâu.

Lời kinh tha thiết nguyện cầu
Của toàn nhân loại u sầu, đắng cay
Khắp nơi dịch bệnh bủa vây
Gây bao tang tóc, lệ đầy tuôn rơi.

Mẹ ơi! nhân thế chơi vơi
Từ Nam chí Bắc lòng người sầu bi
Sớm chiều lo sợ hiểm nguy
Vây quanh con hẻm cách ly lối về.

Hoàng hôn lòng chợt tái tê
Giáo đường im bóng, náo nề hồi chuông
Không còn Thánh lễ, tôn vương
Chúa buồn gục mặt xót thương thế trần.

Mẹ ơi! giữa chốn trầm luân
Đoàn con tha thiết muôn lần nài van
Mẹ ban muôn phúc bình an
Qua cơn đại dịch lây lan giữa đời.





CHÚA NHẬT XXXII THƯỜNG NIÊN - B

(1V 17,10-16; Hr 9,24-28; Mc 12,38-44)

Chúa nhật 07.11.2021

LÒNG QUẢNG ĐẠI

Lm. Giuse Hoàng Văn Hòa, OP

Thông thường, để đánh giá một ai đó, người ta hay nhìn vào dáng vẻ và hình thức bên ngoài hơn là thái độ và cách hành xử bên trong. Thế nhưng, Chúa Giêsu, trong bài Tin Mừng, lại chỉ cho chúng ta một cách nhìn khác về một con người. Giá trị của một con người không hệ tại vẻ hào nhoáng bên ngoài mà nó thể hiện qua việc làm, xuất phát từ một tâm hồn quảng đại.

Vào thời Chúa Giêsu, những bà góa thường bị xã hội khinh chê và bị bóc lột bởi họ là những người nghèo khổ và cô đơn. Thế nhưng, hình ảnh hai bà góa mà các bài đọc trong tuần này đem lại cho chúng ta một nét đẹp về lòng quảng đại. Tuy nghèo khó, nhưng bà góa ở Sarepta thật rộng lượng và thương người. Dầu chỉ còn một chút bột và dầu cho bữa ăn cuối cùng của hai mẹ con, nhưng bà sẵn sàng nhường cho ngôn sứ Êlia chiếc bánh nhỏ bé vô cùng quý giá trong lúc ấy.



Tấm lòng quảng đại của bà đã chạm đến lòng quảng đại của Thiên Chúa. Quả thực, trong suốt thời gian hạn hán, lọ lòng thay hũ bột của bà không bao giờ cạn, và dầu trong bình của bà cũng chẳng hề vơi. Bà đã cho đi một, nhưng bà nhận lại gấp trăm bởi bà không quản ngại hy sinh miếng ăn của mình cho người khác trong lúc cái chết đang gần kề.

Cũng thế, bà góa trong Tin Mừng tuy nghèo về tiền của vật chất, nhưng bà giàu lòng quảng đại. Bà đã dâng cúng vào Đền Thờ hai đồng tiền kẽm. Công nhật của một người, vào thời Chúa Giêsu, được trả bằng một đồng hay còn gọi là một quan

tiền. Một đồng tương đương với 16 đồng xu Roma hay một đồng trị giá bằng 64 đồng tiền kẽm. Như vậy, số tiền dâng cúng của bà góa thật nhỏ nhoi, chỉ bằng 1/32 tiền công của một ngày làm việc. Thế nhưng, Chúa Giêsu lại cho rằng chính bà là người đã dâng cúng nhiều hơn cả.

Giữa cảnh túng thiếu nghèo khó, lòng quảng đại của bà góa, trước mặt Thiên Chúa, có giá trị hơn vàng bạc của những kẻ dư thừa. Thiên Chúa không nhìn đến số lượng mà Người chú trọng đến tinh thần và tấm lòng. Bên cạnh những đồng tiền ketch xu của những kẻ giàu sang, hai đồng tiền kẽm của bà góa không đáng giá trị nào cả. Chúa Giêsu không chú trọng đến giá trị vật chất của việc dâng cúng, nhưng Người chú trọng đến tấm lòng của việc dâng cúng và cách dâng cúng một cách âm thầm khiêm tốn của bà góa nghèo. Nói cách khác, Chúa Giêsu không quan tâm đến của dâng cho bằng cách dâng và tấm lòng của người dâng. Thế nên, người Việt Nam thường nói 'của cho không bằng cách cho' để nói lên cách dâng cúng hoặc giúp đỡ người khác

mà tránh sự khoe khoang phô trương. Với cái nhìn của Chúa Giêsu, giá trị của những công việc hy sinh bác ái hệ tại tấm lòng của con người.

Một việc làm tốt có thể trở nên xấu nếu tâm hồn chúng ta không ngay thẳng và trong sáng. Khi làm việc thiện, đừng bao giờ làm vì lợi ích cá nhân, khoe mẽ, phô trương, trình diễn, hay đánh bóng bản thân. Trái lại, hãy làm việc thiện một cách âm thầm và quảng đại với tất cả những gì mình có và những gì mình có thể đóng góp và chia sẻ. Chính vì thế, Chúa Giêsu luôn nhắc nhở chúng ta 'đừng để tay trái biết việc tay phải làm' (Mt 6,3). Nói như thế không có nghĩa là chúng ta phủ nhận giá trị thực tiễn của việc dâng cúng hay đóng góp của người khác, mà đó chưa phải là điểm chính yếu của việc cho đi. Tóm lại, khi dâng cúng, của nhiều lòng nhiều thì đáng quý biết bao. Tuy nhiên, nếu của ít lòng nhiều thì vẫn đáng trân trọng. Khi có tấm lòng quảng đại, người ta không ngần ngại trong việc đóng góp, dâng cúng hoặc giúp đỡ người khác.



CHÚA NHẬT XXXIII THƯỜNG NIÊN - B

(Đn 12,1-3; Hr 10,11-14.18; Mc 13,24-32)

Chúa nhật 14.11.2021

NGÀY CỨU ĐỘ

Lm. Giuse Hoàng Văn Hòa, OP

Những ngày cuối cùng của năm phụng vụ, Giáo hội mời gọi chúng ta suy niệm về ngày cánh chung hay còn gọi là ngày quang lâm. Ngày cánh chung xảy ra vào lúc nào hay giờ nào, con người không thể biết được. Tuy nhiên, qua sứ điệp Tin Mừng, Chúa Giêsu mạc khải cho chúng ta những dấu chỉ về ngày Con Người ngự đến. Vì thế, mỗi người trong chúng ta cần làm gì để đứng vững trước mặt Thiên Chúa trong ngày cứu độ?

Năm 2000, bước vào thiên niên kỷ thứ ba, cả thế giới xôn xao và lo lắng vì nghĩ rằng ngày tận thế đã đến. Nhiều người tranh thủ mua mì gói để chống lại nạn đói khi trời đất bỗng hóa ra tối tăm. Nhiều tín hữu lo mua nến và đèn cầy hầu có thể tránh được những sự dữ mà con người không thể lường trước được trong ngày quang lâm. Có bao nhiêu phần trăm người Công giáo lo chuẩn bị tâm hồn để sẵn sàng trình diện Chúa



trong ngày phán xét? Đó là một vấn nạn mà mỗi người tự xét lại bản thân của mình. Sau đó, những ngày đầu của năm mới 2000 cũng qua đi một cách êm đẹp và bình an. Có chăng ngày tận thế hay ngày cánh chung không?

Theo Chúa Giêsu, ngày cánh chung là ngày cứu độ. Đó là ngày mà Thiên Chúa sẽ giải thoát để dân của người sẽ hưởng vinh quang nước trời. Thế nên, ngôn sứ Đanien đã khẳng định: 'Đó là thời dân người sẽ được thoát nạn' (Đn 12,1). Hơn nữa, 'đó cũng là ngày Con Người sẽ tập hợp những kẻ được Người tuyển

chọn từ bốn phương về, từ đầu mặt đất cho đến cuối chân trời' (Mc 13,27). Ngày cánh chung, với con người, đó là ngày thế mạng của lịch sử. Trái lại, với Thiên Chúa, ngày cánh chung khởi đầu sự sống mới với Chúa Giêsu. Do vậy, ngày cánh chung là niềm hy vọng mà các tín hữu hãy tỉnh thức và trông chờ. Ngày ấy sẽ đến cách bất ngờ mà con người không thể nào biết.

Ngày Con Người ngự đến sẽ là ngày của sự thật và công bình. Những gì chúng ta đang sống trong lúc này sẽ định đoạt những gì chúng ta sẽ sống trong ngày tận thế. Ngày của sự thật sẽ được tỏ hiện đến nỗi những người khôn ngoan sẽ chiếu sáng như ánh quang trên bầu trời. Và những ai sống công minh chính trực sẽ chiếu sáng như các vì sao. Ngày của công bình cũng được minh bạch cho những ai đã từng đón tiếp hay khước từ Thiên Chúa khi còn ở trần gian. Lòng mỗi người, Thiên Chúa thấu suốt. Chắc chắn, kẻ lành sẽ được ân thưởng, kẻ dữ sẽ bị loại trừ. Những ai đã sống vì Thiên Chúa sẽ được ở bên Người. Ngược lại, những kẻ từ chối

Chúa, dù là người bé nhỏ nhất, cũng sẽ bị ruồng bỏ. Cho nên, ngày cánh chung chính là ngày cứu độ dành cho những người trung tín được mời gọi vào một dân mới, một cộng đoàn những người được thanh luyện và tuyển chọn.

Sống trong một thế giới văn minh và tiến bộ, nhiều khi con người quá thờ ơ, chểnh mảng đến nỗi không còn tin vào ơn cứu độ của Thiên Chúa. Biết bao người đã ra đi vì đại dịch Covid mà không nghĩ rằng mình lại lâm trọng bệnh đến như thế. Có những người trẻ với tuổi đời và tương lai còn phơi phới, nhưng cũng phải chấp nhận căn bệnh Covid đến độ không kịp chuẩn bị hành trang lên đường về với Chúa. Phải chăng chúng ta thiếu tỉnh thức trong cách sống đức tin. Nhân dịp những ngày cuối năm phụng vụ, xin cho mỗi anh chị em trong GĐPTTTCG luôn nhìn lại cách sống của mình sao cho đúng với những gì chúng ta đã tuyên xưng 'Chúng con loan truyền việc Chúa chịu chết, và tuyên xưng việc Chúa sống lại, cho tới khi Chúa lại đến'.



CHÚA NHẬT XXXIV THƯỜNG NIÊN - B

(Đn 7,13-14; Kh 1,5-8 ; Ga 18,33b-37)

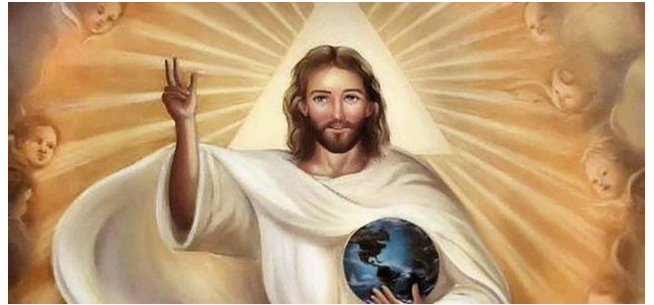
Chúa nhật 21.11.2021

CHÚA KITÔ - VUA SỰ THẬT

Lm. Giuse Hoàng Văn Hòa, OP

Phụng vụ Chúa nhật cuối cùng của năm phụng vụ mời gọi chúng ta mừng kính trọng thể lễ Chúa Kitô Vua như một dấu chỉ quy hướng Chúa Giêsu làm chủ về thời gian và không gian. Vì lẽ đó, cả ba bài đọc hôm nay đều tuyên xưng quyền bính làm vua của Chúa Giêsu. Tuy nhiên, quyền bính làm vua của Chúa Giêsu không theo cách suy nghĩ của người Do Thái lúc bấy giờ. Trái lại, Chúa Giêsu là một vị vua của chân lý và sự thật.

Thị kiến của ngôn sứ Đanien trong bài đọc thứ nhất mô tả một vị vua được mệnh danh là Con Người. Con Người ấy được trao ban quyền thống trị, vinh quang và vương vị. Con Người ấy ngự giá mây trời mà đến, quyền thống trị của Người là quyền vĩnh cửu, vương quốc của Người chẳng hề suy vong, và mọi dân mọi nước đều quy phục Người. Hình ảnh Con Người ấy lại được Thánh Gioan



tông đồ nhắc đến trong bài đọc thứ hai như một vị Thủ Lãnh mọi vương quốc trần gian, Đấng đã làm cho chúng ta trở thành vương quốc và hàng tư tế để phụng sự Thiên Chúa. Hai hình ảnh tiên trưng này đều khẳng định và tuyên xưng rằng Đức Giêsu Kitô là Thủ lãnh của mọi vương quốc trần gian.

Khi đến trần gian, nhiều lần Chúa Giêsu được người ta tôn vinh làm vua, nhưng Người luôn tìm cách lánh đi nơi khác. Người không chấp nhận dư luận ấy vì Người hiểu rõ suy nghĩ của họ vốn coi Người như một vị vua chính trị, vua của trần thế. Philatô cũng vậy, ngay cả khi người Do Thái tố cáo Chúa Giêsu là vua dân Do Thái,

nhưng ông nhận thấy Chúa Giêsu không có dáng vẻ của một vị vua của thế gian. Trước mặt Philatô, Chúa Giêsu khẳng định dứt khoát về thân thể của Người. Khi Philatô hỏi Chúa Giêsu: ‘Ông có phải là vua dân Do Thái không?’ Chúa Giêsu xác nhận rằng Ngài chính là vua, nhưng vương quốc của Ngài không thuộc về thế gian này. Qua câu trả lời, Chúa Giêsu nói rõ về tư cách làm vua của Người: ‘Nước tôi không thuộc về thế gian này. Nếu nước tôi thuộc về thế gian này, thuộc hạ của tôi đã chiến đấu để tôi không bị nộp cho người Do Thái. Nhưng thực ra nước tôi không thuộc chốn này’ (Ga 18,36). Cuối cùng, vương quốc của Người chính là Nước Trời, nơi ấy sẽ trường tồn và vĩnh cửu.

Sứ vụ của Chúa Giêsu khi đến trần gian là làm chứng cho sự thật, và làm vua của những ai biết sống theo lẽ phải và chân lý. Khi xét xử Chúa Giêsu, Philatô rơi vào thế bất lực, không dám nhìn vào sự thật để phán quyết. Thâm tâm ông biết

rõ Chúa Giêsu vô tội. Nhưng vì áp lực và đe dọa từ phía dân chúng và để bảo vệ ngai vàng của mình, nên ông không dám bênh vực cho lẽ phải. Cuối cùng, ông kết tội Chúa Giêsu và truyền cho quân lính đem đi đóng đinh Người như một tử tội. Vì sống cho chân lý và bảo vệ sự thật, Chúa Giêsu chấp nhận cái chết để cho chúng ta được sống.

‘Thuốc đắng dã tật, sự thật mất lòng’, kinh nghiệm cho thấy ngày nay con người không dễ để sống cho sự thật. Nếu ai sống vì sự thật thì phải chịu thiệt thòi, bị thế gian coi là dại dột và khờ khạo. Trái lại, người ta dễ dàng chấp nhận chối bỏ sự thật để có thể lăm bạc nhiều tiền, quyền cao chức trọng, thăng quan tiến chức. Thậm chí để có một cuộc sống an toàn, họ dám làm một điều phi pháp hay bất chính. ‘Ai đứng về phía sự thật thì nghe tiếng tôi’. Mong sao mỗi thành viên trong GDPTTTCG luôn lắng nghe tiếng Chúa để sống trong chân lý và sự thật. Vì sự thật sẽ giải thoát chúng ta.



CHÚA NHẬT I MÙA VỌNG - NĂM C

(Gr 38,14-16; 1Tx 3,12-4,2; Lc 21,25-28.34-36)

Chúa nhật 28.11.2021

HÃY NGẪNG ĐẦU LÊN!

Lm. Giuse Hoàng Văn Hòa, OP

Năm phụng vụ bắt đầu bằng mùa Vọng. Đây chính là thời điểm Giáo hội mời gọi chúng ta chuẩn bị tâm hồn, đổi mới đời sống bằng cách đứng thẳng, ngẩng cao đầu với lời nguyện Maranatha: “Lạy Chúa, xin hãy đến”.

Ai trong chúng ta lại chẳng một lần sống trong thao thức và chờ đợi. Thuở còn học sinh, chúng ta chờ đợi kết quả sau những ngày miệt mài học tập, nhất là sau những lần thi cử. Lúc vào đời, chúng ta mong có một công ăn việc làm, một gia đình hạnh phúc. Khi về già, chúng ta mong được sống yên bình bên đàn con lũ cháu. Hoặc nói theo kiểu nghề nghiệp, người nông phu chờ đợi cơn mưa đầu mùa để gieo mạ, người công nhân mong mỗi đến ngày lãnh lương, người thợ mộc mong sao cho công việc được ổn định... Nói chung, khi mong đợi, ai cũng bồn chồn, lo lắng. Đó cũng chính là tâm tình của dân Israel năm



xưa. Thế nhưng, trong ngày đó, Giavê Thiên Chúa đã gửi tiên tri Giêrêmia đến loan báo về ngày giờ Thiên Chúa sẽ ra tay tế độ như trong bài đọc thứ I tuyên bố rằng: “Trong những ngày đó và trong thời gian đó, Ta sẽ làm nẩy sinh cho Đavít một chồi Công Chính”. Thế là một triều đại mới, một vận hội mới sẽ đem lại đổi thay cho kiếp đọa đầy đen tối của dân Israel. Từ đây, trật tự được tái lập, hạnh phúc sẽ mở ra và mọi người, mọi nhà sẽ sống trong cảnh hoà bình thịnh vượng vì Đức Vua hiền tri sẽ xét xử chư dân trong sự khôn ngoan và công chính.

Nếu trước đây dân Israel mong đợi Chúa đến như thế nào, thì ngày nay chúng ta cũng mong đợi Chúa đến trong ngày quang lâm như vậy. Ngày ấy sẽ đến bất ngờ: trên trời sẽ có những điềm thiêng dấu lạ, dưới đất muôn dân lo lắng hoang mang. Lúc ấy, Thiên Chúa sẽ ngự đến trong vinh quang và đầy quyền năng, còn chúng ta sẽ được cứu độ.

Vậy trong khi chờ đợi ngày Chúa đến, chúng ta phải làm gì? Tin Mừng nói rõ trong ngày Chúa đến, chúng ta hãy sống trong tỉnh thức và cầu nguyện. Tỉnh thức, như những người lính tuần canh, đôi mắt sáng rực luôn nhìn về phía trước. Tỉnh thức là không để cho lòng trí ra nặng nề và tối tăm, bởi những tiệc chè chén, say sưa, bởi đam mê dục vọng, và những ảo tưởng vật chất. Thay vào đó, mỗi người cần thực thi bác ái, yêu thương, sống khiêm nhường vì đó là điều đẹp lòng Thiên Chúa và mang lại hạnh phúc cho người khác.

Trong khi chờ đợi cuộc quang lâm, chúng ta cần nhìn ra ý nghĩa của các thử thách như bạo động, chiến tranh, nghèo đói, bất công, đàn áp, bệnh tật,

hạn hán, thiên tai, nhất là đại dịch Covid vừa qua, để kiên nhẫn chịu đựng với một niềm tin tưởng và hy vọng nơi Chúa là Đấng giải thoát. Bên cạnh đó, mỗi người hãy giữ mình khỏi lòng trí ra nặng nề vì chè chén say sưa và lo lắng sự đời mà ngày đó thành linh chụp xuống như một chiếc lưới. Chúa Giêsu khuyên chúng ta hãy mạnh dạn dứt mình ra khỏi mọi đam mê tội lỗi, đồng thời biết lo lắng đến đời sống đức tin, thờ phượng kính mến Chúa. Để sống đẹp lòng Chúa, chúng ta hãy cố gắng gia tăng lòng yêu thương đối với tha nhân, bằng cách bỏ đi những lời nói chua cay, vốn gây ra sự bất hòa chia rẽ trong gia đình và cộng đoàn.

Tóm lại, tinh thần sống mùa Vọng là **'hãy ngẩng đầu lên'** trong tỉnh thức và cầu nguyện. Lời Chúa là động lực giúp chúng ta hy vọng vào ngày cứu độ sẽ đến giữa đêm đen của những bất hạnh và đau khổ. Hãy biết sống như người lính canh, tỉnh thức trước mọi cám dỗ, hầu có thể đứng vững và xứng đáng trong ngày Con Thiên Chúa quang lâm ngự đến.

**GIA ĐÌNH PHẬT TẠ THÁNH TÂM CHÚA GIÊSU
BỒI DƯỠNG ĐỨC TIN**

**Lm. Giuse Nguyễn Hữu An
Giáo phận Phan Thiết**



**LỊCH SỬ ƠN CỨU ĐỘ
PHẦN I: CỰU ƯỚC
CHUẨN BỊ ƠN CỨU ĐỘ**

Chương V: NGÔN SỨ VỤ (tt)

III. Các gương mặt ngôn sứ tiêu biểu của thời kỳ vương quốc

1. Các ngôn sứ ở vương quốc Israel

2. Các ngôn sứ ở vương quốc Giuđa

a. Isaia và Mikha



Isaia và Mikha đều cùng chung một bối cảnh. Cả hai đều là người miền Nam, tức nước Giuđa. Sứ mệnh của họ bắt đầu

vào lúc Amốt và Hôse chấm dứt sứ mệnh của mình tại miền Bắc. Một số sứ điệp của họ nhằm vào vương quốc miền Bắc, trước khi nước này sụp đổ vào năm 721 TCN. Tuy nhiên, mối quan tâm chính của họ là những hoàn cảnh trong vương quốc Giuđa. Thời kỳ của Isaia và Mikha là một thời kỳ chính trị rối ren. Israel bị Assur tấn công rồi tiêu diệt, còn Giuđa thì cũng bị Assur siết chặt áp lực. Có điều may mắn là có vài ông vua Giuđa lúc bấy giờ tương đối khá.

- Mikha

Người ta biết rất ít về con người và đời sống của Mikha. Qua ngôn ngữ đơn sơ không chải chuốt, ta biết ông xuất thân từ một địa vị xã hội khiêm tốn ở

miền quê. Ông và Amốt giống nhau ở điểm này. Và cũng như Amốt, ông là một người quan tâm sâu xa đến vấn đề công bình xã hội và loan báo hình phạt cho tội bất công xã hội ấy. Tuy nhiên ông cũng loan báo một sự cứu vớt từ “số sót” được phác họa trong sách ngôn sứ Amốt và loan báo vị vua thiên sai sẽ sinh tại Bêlem Êphrata (5,15).

- Isaia

Ngôn ngữ Hipri chải chuốt của ông cho thấy ông là con người có học thức và việc ông đi lại với cung đình, chứng tỏ ông là người có uy tín đối với vua Chúa. Ông thi hành sứ vụ trong vòng 40 năm, thời gian cơn đe dọa mỗi ngày mỗi lớn của Assur trên Israel và Giuđa. Isaia được coi là anh hùng quốc gia vì sự tham gia tích cực của ông vào những vấn đề của xứ sở. Ông cũng là một thi sĩ có biệt tài. Nhưng những đóng góp về mặt tôn giáo vẫn là điều nổi bật nơi ông. Ông luôn luôn mang ấn tượng của cảnh ông được kêu gọi trong đền thờ, trong đó ông được mạc khải về tính cách siêu việt thánh thiện của Thiên Chúa và sự bất xứng của con người. Do đó, trong sứ điệp, ông luôn luôn kêu gọi sự công bằng trong

những liên lạc xã hội và sự chân thành trong tế tự. Isaia còn là ngôn sứ của lòng tin và trong những cơn khủng hoảng của dân tộc, ông đòi hỏi mọi người chỉ tin tưởng nơi một mình Thiên Chúa: Đó là cơ may giải thoát duy nhất. Ông trông cậy một số sót sẽ được cứu thoát và tiên báo Đấng Thiên sai thuộc dòng Đavít sẽ đến thiết lập nền hòa bình và công bằng trên trần gian, sẽ dạy sự hiểu biết Thiên Chúa (Is 7, 4; 9,5-6).

b. Giêrêmia

Giêrêmia xuất thân từ một gia đình tư tế ở vùng phụ cận Giêrusalem khoảng một thế kỷ sau Isaia 650 TCN được Thiên Chúa kêu gọi từ nhỏ 626 TCN, ông đã sống giai đoạn bi đát của cuộc sụp đổ vương quốc Giuđa. Cuộc cải cách tôn giáo và sự khôi phục quốc gia dưới triều Giôsia đã khơi lên nhiều tin tưởng. Nhưng các niềm tin tưởng này sớm tiêu tan vì cái chết của vua Giôsia năm 609 TCN và những diễn biến chính trị của ngoại bang đe dọa lên Giuđa. Ông đã trải qua giai đoạn bi đát của lịch sử này, ông rao giảng, đe dọa, cảnh cáo, báo trước sự sụp đổ, nhưng tất cả đều vô hiệu. Các vua bất tài thất đức vẫn kế tiếp

nhau trên ngai Đavit. Ông bị giới quân sự tố cáo là chủ bại rồi bị bỏ tù. Sau khi Giêrusalem thất thủ, ông chọn con đường ở lại Palestin bên cạnh Gôđôlyá, được người Kandê đặt làm tổng trấn. Nhưng Gôđôlyá bị ám sát và một nhóm người Do Thái sợ trả thù đã chạy sang Ai cập, kéo theo cả Giêrêmia. Hình như ông đã chết tại đó.

Ông là một ngôn sứ nhiều đau khổ vì sự xâu xé giữa một tâm hồn dịu hiền với một sứ vụ “nhỏ và lật đổ - hủy và phá”. Ông có một tâm hồn đạo đức sâu xa và thân tình. Vì sứ vụ, ông bị người đời oán ghét, cười chê, sỉ nhục và hăm hại. Nhưng điều đáng ngạc nhiên là ông không bỏ cuộc. Ông vẫn hy vọng giữa cơn tuyệt vọng.

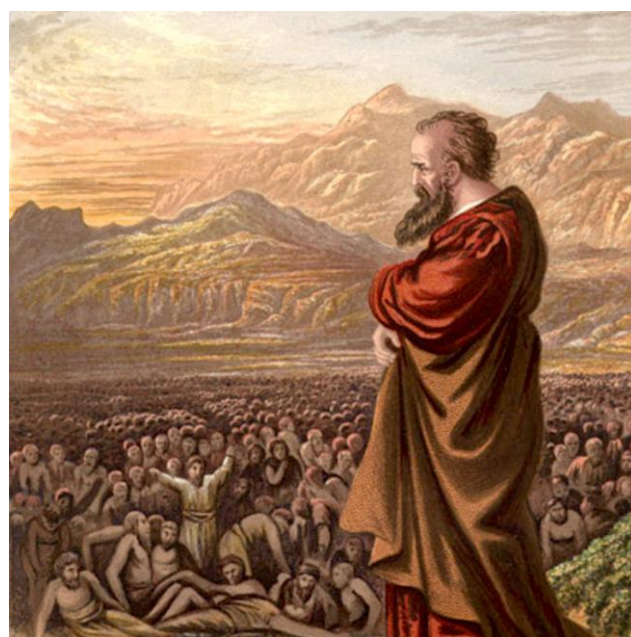
Nội dung sứ điệp của Giêrêmia cũng là đả kích việc sùng bái ngẫu tượng đang lan tràn và thứ tôn giáo vụ hình thức đặt tin tưởng quá mức vào đền thờ, lễ nghi, dòng dõi mà không chịu cắt bì thiêng liêng. Do đó, sứ điệp quan trọng nhất của ông là sứ điệp về giao ước mới mà Thiên Chúa sẽ thiết lập, tức là một thứ tôn giáo nội tâm. Qua sứ điệp đó, ông đã chuẩn bị cho giao ước mới sẽ được thiết

lập do Đức Kitô. Hơn nữa, cuộc đời quên mình và đau khổ để phục vụ Thiên Chúa đã biến ông thành một dung mạo của Đức Kitô.

Ngoài các khuôn mặt ngôn sứ tiêu biểu trên đây, thời kỳ vương quốc còn có một số ngôn sứ khác như: Sôphônia, Nakhum và Habacuc.

IV. Các ngôn sứ tiêu biểu trong thời kỳ lưu đày Babylon

1. Êdêkiel



Ông là một trong số những người bị đưa đi lưu đày đầu tiên. Ông bị dẫn sang Babylon năm 598 TCN khi vua Gioakin bị lưu đày. Những sấm ngôn của ông gồm hai phần: trước khi lưu đày (từ năm 593 TCN) và sau khi lưu đày.

Sứ mạng của ông là giữ cho dân khỏi mất tinh thần. Mãi từ trước cho đến khi Giêrusalem bị sụp đổ năm 587 TCN, ông đã chuẩn bị đồng bào ông để họ chịu được thảm kịch này. Ông đánh tan mọi hy vọng hư ảo về một cuộc thay đổi chính trị có lợi cho Giuđa. Ông cho biết Giêrusalem chắc chắn sụp đổ vì tội lỗi của dân.

Tuy nhiên, sau khi bị lưu đày, lúc mà người dân đang thất vọng, thì nhiệm vụ của ông là nâng đỡ tinh thần họ. Sứ điệp của ông có thể gồm tóm trong ba điểm chính:

- Nhấn mạnh Thiên Chúa ở khắp mọi nơi, chứ không bị ràng buộc ở Giêrusalem hay đền thờ. Người cũng không phải là một vị thần địa phương với cánh tay quá ngắn không thể vươn khỏi ranh giới xứ Giuđa.

- Trách nhiệm cá nhân: Điều này khiến cho một thể hệ có quyền hy vọng, mặc dù thể hệ trước đã làm những điều xấu xa.

- Loan báo một cuộc xuất hành mới: Tức cuộc ra khỏi Babylon để trở về cố hương phục hưng đời sống tôn giáo và quốc gia. Song song với cuộc xuất hành mới này là một giao ước mới, trong đó dân Chúa sẽ

trở thành một dân biết vâng phục Người. Ngôn sứ cũng nói về một Đavít mới xuất hiện không như một vị vua chiến thắng, nhưng như mục tử (Ed 34,23-24.30).

Cuộc xuất hành mới được nhìn thấy qua thị kiến những khúc xương khô được hồi sinh. Đây là một lời loan báo đầy an ủi đối với dân Chúa đang bị lưu đày gần như mất hết niềm hy vọng. Ông có thể được coi như Giuse của cuộc lưu đày Babylon. Bởi vì do sự quan phòng của Thiên Chúa, ông là người bị dẫn đi lưu đày trước những đồng bào của ông, để ông bảo toàn số sót của Giuđa trong niềm tin cậy. Ông sẽ không còn sống để nhìn thấy cuộc xuất hành khỏi Babylon. Cũng như Giuse đã không được chứng kiến cuộc hồi hương từ đất Ai cập. Tuy nhiên công trình của mỗi vị thật là cần thiết cho cả hai cuộc xuất hành hay hồi hương.

2. Isaia II

Isaia II là tên gọi của một vị ngôn sứ vô danh, tác giả sách Isaia II (40-55). Cùng với Êdêkiel, ông là một trong hai cột trụ vững chắc để nâng đỡ dân Giuđa đang hồi bĩ cực. Tác phẩm của ông được gọi là sách An ủi,

vì chứa đựng những lời hứa tuyệt hảo cho tương lai Giuđa và các dân nước. Trong Is 54,4-8, ngôn sứ đã phối hợp đề tài xuất hành của Êdêkiel với đề tài tình yêu của Thiên Chúa của Hôse: vì yêu thương người bạn trăm năm của mình bị bỏ rơi, Thiên Chúa sẽ đem những người lưu đầy trở về quê hương.

Ngoài ra, công trình lớn mà Isaia II đã đóng góp vào lịch sử cứu độ được gặp thấy trong bốn bài ca về Người Tôi Tớ (Is 42,1-7; 49,1-6; 50,4-9; 52,13 - 53,12). Những bài ca này liên kết Do Thái giáo với Kitô giáo là sự sung mãn và hoàn hảo của Do Thái giáo.

Hai bài ca thứ nhất và thứ hai nói rộng phạm vi của ơn cứu độ bằng cách giới thiệu Israel như ánh sáng cho các dân tộc, là dụng cụ để chuyển ơn cứu độ đến các dân ngoại. Qua việc người Do Thái bị lưu đầy giữa dân ngoại, ngôn sứ đã thoáng thấy vai trò dụng cụ cứu độ của dân Do Thái giữa các dân ngoại.

Bài ca thứ ba và thứ tư thu hẹp hình ảnh Người Tôi Tớ từ dân Israel thành một con người. Con người này mặc dù vô tội, nhưng phải gánh lấy tội lỗi loài người, thí mạng sống để bầu

chữa cho nhiều người rồi sau đó được vinh hiển. Con người ấy là hình bóng của Đức Kitô đau khổ và phục sinh. Chính Người là Israel mới sẽ trở thành ánh sáng các dân tộc và ơn cứu độ cho mọi người. Người thực hiện ơn cứu độ bằng cách thí ban mạng sống.

Tóm lại, Thiên Chúa thường vẽ những đường thẳng bằng những nét cong. Sự hủy diệt Giêrusalem và đền thờ, cuộc lưu đầy, là những biến cố trông có vẻ tai ác hoàn toàn đối với người bị lưu đầy. Tuy nhiên trong thời gian ngắn ngủi tại Babylon, sự thánh thiện bên trong (trái nghịch với sự chuộng hình thức) đã hồi sinh và sống mạnh hơn bao giờ hết. Êdêkiel và Isaia II đã đóng góp nhiều vào việc làm cho những xương khô của Israel chỗi dậy mặc lấy sự sống mới.

V. Các ngôn sứ tiêu biểu trong thời kỳ sau lưu đầy

1. Malakhi

Đây là vị ngôn sứ vô danh được mệnh danh là Malakhi, nghĩa là “thần sứ của Ta”. Ông gần như đồng thời với Nêhêmia và Êzra, tức là thời điểm dân Do Thái hồi hương và tái thiết đất nước.

Malakhi rất quan trọng trong lịch sử cứu độ nhờ hai đề tài độc đáo:

- Tiên báo vị tiền hô của Đấng cứu thế và mô tả vị này như Êlia. Đó là hình bóng tiên báo Gioan tẩy giả.

- Phúc lành sẽ được ban cho các dân tộc nhờ gia đình tổ phụ Abraham. Đó là điều các ngôn sứ đi trước cũng đã nói đến, nhưng



Malakhi khai triển cách thấu đáo hơn. Ông cho biết khi giao ước mới đến, các dân ngoại sẽ được sáp nhập vào số các con cháu thiêng liêng của Abraham, tức Giáo hội Chúa Kitô. Giao ước đó được thiết lập bằng máu của một hy lễ thiêng liêng mới hằng ngày được dâng tiến khắp thế giới.

2. Daniel (165 TCN)

Đây là một người ẩn danh sau cái tên Daniel, sống vào thời bách hại của vua Antiôkhô người Hy Lạp. Ông viết sách Daniel để đưa ra tấm gương của Daniel và các bạn đã trải qua thử thách trong thời lưu đày, hầu nâng đỡ niềm tin và lòng cậy trông của người đương thời dưới cơn bách hại của Antiôkhô. Niềm mong đợi thời cùng tận và sự tin tưởng vào nước Chúa trải dài suốt cuốn sách. Ông cho thấy các giai đoạn của lịch sử thế giới trở thành những giai đoạn của ý định Thiên Chúa trong kế hoạch đời đời. Ông loan báo sự xuất hiện của một nhân vật huyền bí được gọi là Con Người, Đấng sẽ thiết lập một nước bao gồm mọi dân tộc và Con Người ấy được trao mọi quyền bính. Hình ảnh Con Người ấy được đồng hóa với cộng đoàn các Thánh và với vị thủ lãnh của Nước cánh chung, tức là Đức Kitô. Ngoài ra, trong thời sau lưu đày còn có các ngôn sứ khác như: Khacgai, Dacaria, Isaia III, Abđya và Giôel.



CỘNG ĐOÀN KITÔ NHỎ TẦM NHÌN HƯỚNG ĐẾN CỦA CÁC ĐOÀN THỂ CÔNG GIÁO TIẾN HÀNH VIỆT NAM (tt)

Giuse Huỳnh Bá Song

IV. CÁC YẾU TỐ HÌNH THÀNH NÊN ĐOÀN THỂ CÔNG GIÁO TIẾN HÀNH:

Sau công đồng Vaticano II, vai trò người giáo dân từng bước được nâng cao. Ở nhiều quốc gia, người giáo dân càng ngày càng dẫn thân vào các hoạt động tông đồ với nhiều hình thức hoạt động cũng như lập thành những hội đoàn. Những tổ chức này đã và đang theo đuổi những mục đích thuần túy tông đồ nhưng vẫn liên kết chắc chẽ với hàng giáo phẩm. Những hoạt động ấy thường được diễn tả như một sự cộng tác của giáo dân vào việc tông đồ của hàng giáo phẩm và đã được các Đức Giáo hoàng và một số giám mục tín nhiệm, cổ vũ và đặt cho các tổ chức này danh hiệu Công giáo Tiến hành. Để đạt được danh hiệu này, những tổ chức ấy phải hội đủ các yếu tố sau đây:

1. Bao gồm những người có cùng một niềm tin, sinh hoạt theo một linh đạo được qui tụ lại nhằm thực thi mục đích tông đồ của Giáo hội, nghĩa là rao truyền

Phúc âm và thánh hóa nhân loại, và đào tạo cho con người một lương tâm Kitô giáo đích thực, để họ có thể đem tinh thần Phúc âm thâm nhập vào mọi cộng đoàn, cũng như mọi lãnh vực của đời sống.

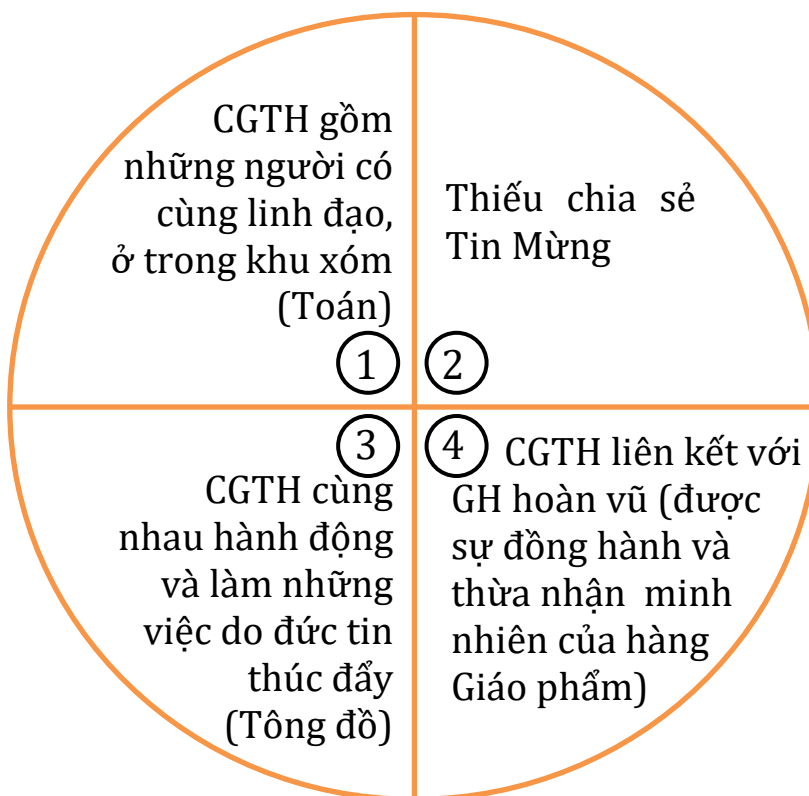
2. Cộng tác với hàng giáo phẩm theo thể thức riêng của mình, người giáo dân đảm nhận trách nhiệm và đem kinh nghiệm riêng để điều hành tổ chức này; tìm những điều kiện thích hợp phục vụ cho hoạt động mục vụ của Giáo hội, cũng như để soạn thảo và theo đuổi một chương trình hành động cộng tác hiệu quả.

3. Người giáo dân hoạt động liên kết với nhau như các cơ quan trong cơ thể, điều đó dễ nói lên ý nghĩa cộng đoàn của Giáo hội và làm cho việc tông đồ hữu hiệu hơn.

4. Người giáo dân hoạt động với sự đồng hành của hàng giáo phẩm cho dù họ tự nguyện dẫn

thân hay được mời gọi cộng tác trực tiếp vào việc tông đồ của hàng giáo phẩm, và họ được

thừa nhận sự cộng tác này bằng sự “Ủy nhiệm” minh nhiên.



V. YẾU TỐ CẦN THIẾT ĐỂ ĐOÀN THỂ CGTH TRỞ THÀNH MỘT CĐKN: ĐƯA CHIA SẺ TIN MỪNG VÀO LÀM NỀN TẢNG CHO MỌI SINH HOẠT.

So sánh các đặc điểm thiết yếu hình thành nên CĐKN và các yếu tố chính để trở nên một đoàn thể CGTH, chúng ta nhận thấy: Đoàn thể CGTH đã có được 3 yếu tố cần thiết để hình thành một CĐKN, đó là: Được quy tụ bởi một nhóm người có cùng linh đạo, ở gần nhau trong một khu xóm (Toán); Cùng nhau hành động và làm những việc do

đức tin thúc đẩy (nhiệm vụ tông đồ); Liên kết chặt chẽ với Giáo hội hoàn vũ (qua việc đồng hành và thừa nhận bằng sự “Ủy nhiệm” minh nhiên của hàng giáo phẩm).

Yếu tố thứ 4 cũng là yếu tố then chốt cần thiết mà đoàn thể CGTH vẫn còn thiếu sót để có thể trở nên một CĐKN, một Giáo hội nhỏ, đó là có sự hiện diện

của Chúa Giêsu Kitô qua sinh hoạt chia sẻ lời Chúa để mọi hành động, ý tưởng, lời nói việc làm của mọi người đều được Chúa soi sáng, dẫn dắt, đồng hành và chúc phúc; mà nhờ đó, cộng đoàn ngày càng trở nên thánh thiện, hiệu quả, hiệp thông và yêu thương nhau hơn.

Đưa chia sẻ Tin Mừng vào các đoàn thể CGTH sẽ giúp:

- Chúa Giêsu Kitô hiện diện giữa chúng ta, Ngài thực sự trở thành nền tảng của cộng đoàn hay nói một cách khác là đoàn thể được Chúa quy tụ để thực hiện sứ vụ mà Chúa mời gọi, trao ban cho cộng đoàn.

- Chúng ta được trở thành môn đệ của Chúa, vì Người đã nói với chúng ta: “Nếu anh em ở

lại trong lời của tôi, thì anh em thật là môn đệ tôi.” (Ga 8,31)

- Chúng ta được trở thành một gia đình mới vì Chúa đã nói: “Mẹ tôi và anh em tôi, chính là những ai nghe lời Thiên Chúa và đem ra thực hành” (Lc 8,21).

- Hoạt động của đoàn thể hiệu quả và bền vững vì có Chúa hiện diện, được Chúa dẫn dắt và luôn biết làm theo ý Chúa. Mọi thành viên qua việc thực thi đời sống tông đồ sẽ luôn được nuôi dưỡng đời sống thiêng liêng, biết giúp nhau kiện toàn đời sống đức tin, thực sự trở thành những chứng nhân Tin Mừng, chứng nhân tình yêu và lòng thương xót của Chúa phục vụ tha nhân.

VI. CĐKN, TẦM NHÌN HƯỚNG ĐẾN CỦA CÁC ĐOÀN THỂ CÔNG GIÁO TIỀN HÀNH VIỆT NAM:

CĐKN, mô hình sinh hoạt sống đạo của người Kitô hữu trong đường hướng mục vụ mới của Giáo hội tại Châu Á, với mục tiêu xây dựng “Cách thể hiện mới của Giáo hội”, một Giáo hội hiệp thông giữa các cộng đoàn đã được hình thành ở nhiều quốc gia Châu Á và đã mang lại một số kết quả đáng khích lệ,

cho thấy đây là một công cụ mục vụ rất hữu ích và hiệu nghiệm. Riêng tại Việt Nam, mô hình này chỉ vừa mới được giới thiệu cho người giáo dân trong tuần lễ hội thảo AsIPA VN (Tiếp cận mục vụ toàn diện theo cung cách châu Á) được tổ chức từ ngày 31/7 đến 4/8/2017 tại Trung tâm Mục vụ TGP Sài Gòn.

Một câu hỏi được đặt ra cho hội thảo: CDKN giúp ích gì cho Giáo hội VN hiện nay?

Giáo hội VN hiện nay đang trong bối cảnh chịu ảnh hưởng sâu sắc môi trường sống xã hội có nhiều biến chuyển, phân hóa. Đời sống đạo của cộng đoàn Kitô hữu vẫn chưa có nhiều chuyển biến, còn duy trì nếp sống đạo truyền thống: Giữ đạo nhiều hơn sống đạo, chưa kể chịu ảnh hưởng tục hóa của xã hội tác động mạnh mẽ, nhất là ở các gia đình trẻ, dẫn đến nền tảng đời sống đức tin lung lay, ngại khó, bỏ đạo, xa rời Giáo hội. Giáo hội tại Việt Nam đã có nhiều cố gắng trong việc vạch ra nhiều đường lối, kế hoạch loan báo Tin Mừng nhưng hiệu quả chưa cao, vì nhìn chung dường như chưa tìm thấy một đường lối hữu hiệu, chưa có sự đồng tâm hiệp nhất của các thành phần dân Chúa, nhất là thành phần nông cốt, nền tảng là người giáo dân vẫn còn đứng bên lề sứ vụ, một trách nhiệm mà đúng ra họ phải là người cộng tác và đáp trả nhiệt tâm nhất.

Nhân kỷ niệm 50 năm thiết lập hàng giáo phẩm tại Việt Nam, cha Antôn Nguyễn Ngọc Sơn đã đưa ra một kết quả thống

kê đáng buồn: Sau 55 năm (1960-2015) tỉ lệ dân số Công giáo tại VN vẫn bằng nhau, không tiến triển (năm 1960: 2 triệu giáo dân/ 30 triệu người VN; tỉ lệ 6,93% – đến năm 2014: 6.606.495 giáo dân/ 95.247.775 người VN; tỉ lệ vẫn là 6,93 %).

Phải chăng đây là lúc toàn thể dân Chúa tại Việt Nam cần chung sức, chung lòng thi hành sứ mạng Loan báo Tin Mừng cho đồng bào dân Việt qua một cung cách mới, tỏ bày một khuôn mặt mới của dân Thiên Chúa, giúp mọi người nhận được tình thương cứu độ của Thiên Chúa Cha, Đấng đã muốn canh tân thế giới nhờ Thánh Thần của Chúa Phục sinh. Trong giai đoạn mới này, Giáo hội cần nêu rõ vai trò của giáo dân và các gia đình trong công cuộc TÂN PHÚC ÂM HÓA. Họ không chỉ là đối tượng “Được Phúc Âm hóa” song phải là những tác nhân chính và quan trọng nhất. Nếu dùng hình ảnh Giáo hội là một GIA ĐÌNH thì đã đến lúc, các giáo sĩ, tu sĩ phải tựa như những ANH CHỊ LỚN trong nhà, cần ra sức giúp ĐÀN EM (giáo dân) chung sức lo việc nhà CHA mà anh cả GIÊSU đã nhận từ Chúa Cha và trao lại cho tất cả đàn em?

Hội thảo ASIIPA Việt Nam lần đầu tiên được tổ chức đã giúp các đoàn thể CGTH khám phá rằng, các yếu tố nền tảng hình thành tổ chức vẫn chưa đủ đáp ứng được yêu cầu cộng tác hiệu quả của người giáo dân vào công cuộc loan báo Tin Mừng của Giáo hội, và CĐKN chính là một công cụ thích ứng cho việc xây dựng một Giáo hội Mẫu nhiệm - Hiệp thông và Sứ vụ tại Việt Nam, vì cách “hiện diện mới của Giáo hội” tập trung vào Chúa Giêsu và cộng đoàn của CĐKN sẽ là tác nhân giúp đổi mới sinh hoạt sơ cứng, truyền thống kém hiệu quả của Giáo hội qua các yếu tố sau:

- Sinh hoạt của Giáo hội không chỉ tập trung tại nhà thờ, mà Giáo hội Chúa Kitô sẽ tiếp tục hiện diện ở khắp mọi nơi có người Kitô hữu sống (khu, xóm).

- Qui tụ các nhóm giáo dân và gia đình họp nhau quanh Chúa Giêsu Phục sinh và lời của Ngài, để cầu nguyện trong Thần khí và Sự thật (sinh hoạt chia sẻ lời Chúa).

- Giúp mọi thành phần dân Chúa: Giáo sĩ, tu sĩ và giáo dân hiệp thông và hợp tác với nhau theo đoàn sủng Thánh Thần ban cho mỗi người.

- Thực hiện một cuộc đổi đời cho 3 thành phần xưa nay chưa được coi trọng: Người nghèo (*Giáo hội của người nghèo*), giáo dân (*tạo điều kiện cho người giáo dân sống ơn gọi và phẩm giá con Thiên Chúa*) và phụ nữ (*là phụ tá chứ không là phụ thuộc*).

- Tích cực tham gia vào công cuộc tân Phúc âm hóa và thực thi lòng thương xót của Chúa Giêsu Kitô trong cộng đoàn.

- Làm chứng cho Tin Mừng, tình yêu và lòng thương xót của Chúa cho mọi người, mọi môi trường sống bằng chính đời sống biết yêu thương và phục vụ mọi người trong và ngoài cộng đoàn; cộng tác với xã hội trong việc bảo vệ thiên nhiên và môi trường sống cũng như tích cực tham gia vào các cuộc gặp gỡ, đối thoại với người nghèo, với các tôn giáo và nền văn hóa khác.

- Cộng tác và góp phần vào việc phát huy, xây dựng một đường lối lãnh đạo mới của người giáo dân: Linh hoạt, năng động, biết tha thứ, biết lắng nghe, hiền lành và khiêm nhượng theo gương Thầy Giêsu.

VII. KẾT LUẬN:

Đức Tổng Giám mục Tổng giáo phận Sài Gòn Phaolô Bùi Văn Đọc, trong Thánh lễ khai mạc tuần lễ Hội thảo AsIPA Việt Nam đã có nhận định: “Các đoàn thể CGTH của chúng ta trong cả nước nói chung và tại TGP Sài Gòn nói riêng, chưa trưởng thành vì chưa thấm nhuần lời Chúa, tuy rất nhiệt tình năng động và hăng say dẫn thân...”. Đây là một nhận định thực tiễn và chính xác của người đại diện hàng giáo phẩm dành cho hoạt động tông đồ của người giáo dân chúng ta thời gian qua. CĐKN với phương thức tiếp cận và sinh hoạt mới sẽ giúp chúng ta biết nhìn lại mình, biết nhìn thấy những thiếu sót, lỗi lầm để có thể canh tân, đổi mới con người hầu có thể hòa mình vào cuộc

sống mới của Giáo hội. Hy vọng thời gian tới, Giáo hội VN sẽ có một VIPA (Vietnamese Integral Pastoral Approach), HĐGMVN sẽ có một kế hoạch cụ thể với mục đích “Xây dựng một cách hiện diện mới của Giáo hội tại Việt Nam” theo tinh thần canh tân hàng giáo sĩ; phát triển, đào tạo một lớp giáo dân làm tác viên mục vụ; định hướng lại các chương trình huấn luyện linh mục, tu sĩ, đoàn thể giáo dân, để Hội Thánh và dân Thiên Chúa của Giáo hội VN có được cách thể hiện mới hiệu quả về sự hiệp thông, đối thoại, chia sẻ và cùng trách nhiệm trong việc thực thi sứ vụ Loan báo Tin Mừng trên quê hương Việt Nam yêu dấu của chúng ta.

- (Soạn thảo và trình bày theo tài liệu hướng dẫn của Ủy ban AsIPA thuộc cơ quan GD & GIA ĐÌNH của LHĐGMCA cung cấp).

- **Chú thích** (Cv 4,32-35): Cộng đoàn tín hữu đầu tiên.

Các tín hữu thời bấy giờ đông đảo, mà chỉ có một lòng một ý, không một ai coi bất cứ cái gì mình có là của riêng, nhưng đối với họ, mọi sự là của chung. Nhờ quyền năng mạnh mẽ Thiên Chúa ban, các tông đồ làm chứng Chúa Giêsu đã sống lại. Và Thiên Chúa ban cho tất cả các ông dồi dào ân sủng.

Trong cộng đoàn, không ai phải thiếu thốn, vì tất cả những người có ruộng đất, nhà cửa đều bán đi, lấy tiền đem đặt dưới chân các tông đồ. Tiền ấy được phân phát cho mỗi người tùy theo nhu cầu.

KIỆP NHÂN SINH

GB Trần Minh Chính



Trăm năm cõi tạm nhân sinh
Từ khi Chúa tạo bình minh rạng ngời
Muôn vàn tinh tú diệu vời
Chim bay vượn hú đất trời bao la
Thiên niên thanh thảo hải hà
Ngô khoai thóc lúa cho ta hưởng nhờ
Công ơn Thiên Chúa vô bờ
Tạo nên trời đất, đại khờ thân con
Tội vì tông tổ không còn...
Nghe lời Chúa dạy nên con lạc loài
Giờ đây dịch bệnh đến hoài
Qua cơn thử thách kẻ còn người đi
Vô thường một kiếp sân si
Không ai biết trước điều gì ngày mai
Tin mừng Chúa dạy Lu-Ca
Hãy mau tỉnh thức đừng sa chốn này
Ăn năn cầu nguyện sớm ngày
Hầu mong Chúa đến phúc thay nước trời
Được cùng vinh hiển cả đời
Bước theo Thiên Chúa không rời gót chân.



CHỊU ĐỪNG VÀ THA THỨ

Giuse Nguyễn Văn Quynh

“Hãy chịu đựng lẫn nhau và hãy tha thứ cho nhau” (Cl 3,13)



Trong bài “*Nghệ thuật sống hạnh phúc*”, bác sĩ Maurice Tièche kể một câu chuyện như sau: Một buổi chiều nọ, hai vợ chồng Philippe và Catherine đang ngồi nói chuyện, bỗng có một con chuột chạy qua giữa nhà. Cả hai cùng tự hỏi, không biết con chuột chạy ra từ đâu. Chồng nói:

- Anh thấy con chuột vừa chạy từ góc tủ ra.

Vợ cãi:

- Không phải, nó chạy từ trong kệ sách ra.

- Anh thấy nó chạy từ góc tủ ra mà!

- Không, em thấy rõ ràng, nó chạy từ trong kệ sách ra.

Cuộc tranh cãi nổ ra dữ dội. Họ giận nhau suốt mấy ngày liền! Cũng may, còn mấy hôm nữa là Tết, nên họ muốn làm hòa để vui vẻ đón Xuân.

Người chồng rộng lượng, đi bước trước:

- Em à! Sắp Tết rồi! Chúng mình làm hòa nhé?

- Em cũng muốn lắm! Thôi bỏ qua đi! Nhưng anh này, con

chuột bừa nọ, nó chạy từ trong kệ sách ra đấy!

Ngay lập tức, người chồng gân cổ cãi lại:

-Không, anh có thể quả quyết với em, là con chuột ở trong góc tủ chạy ra!



Thế là, cuộc cãi vã lại tái phát, ai cũng *“mặt đỏ tía tai”*. Lần này còn dữ dội hơn trước. Họ chống đối nhau kịch liệt, không bên nào chịu thua bên nào. Cuối cùng, vì không thể làm lành với nhau, không thể chịu nổi nhau nữa, họ đã quyết định ly dị.

Tất cả, cũng chỉ vì... con chuột!

Anh chị thân mến!

Câu chuyện, nghe xong thì cười. Nhưng cười xong thì buồn! Cha ông ta thường nói: *“Chén bát còn có lúc xô”*. Vì thế, trong đời sống vợ chồng, khó

tránh khỏi có những lúc bất đồng, để rồi làm đau lòng nhau. Điều này có thể xuất phát từ lỗi lầm của một trong hai người, cũng có thể chỉ là sự khác biệt về tính cách. Để giải quyết những xung đột này, Thánh Phaolô khuyên: *“Hãy chịu đựng lẫn nhau và hãy tha thứ cho nhau”* (Cl 3,12).

Vì thế, những lúc đó, anh chị hãy thông cảm mà bỏ qua cho nhau, đó là biện pháp tốt nhất để điều hòa mối quan hệ vợ chồng. Qua đó, hóa giải được những căng thẳng, mâu thuẫn hoặc xung đột có thể xảy ra. Cha ông ta đã dạy: *“Một sự nhịn là chín sự lành”* cơ mà!

Để theo lời dạy của Thánh Phaolô, anh chị cần kiên nhẫn thực hiện 3 nguyên tắc sau đây:

1. Nhìn nhận đúng về nhau

Nếu người này làm cho người kia không vui, không vừa lòng thì hãy nghĩ rằng: Điều đó có thật là khuyết điểm không? Nếu là khuyết điểm, mình không nên nổi cáu mà phải nói chuyện với nhau, rồi

tìm cách sửa chữa. *“Nhân vô thập toàn”* mà! Nếu không phải là khuyết điểm, chỉ là không làm theo ý mình thôi, vậy thì cứ để như thế, có sao đâu! Mỗi người đều có nhân cách độc lập, có suy nghĩ riêng, tại sao mình đòi người kia phải theo ý mình, và không chắc, lúc nào ý mình cũng đúng!

Hơn nữa, cần tìm ra những ưu điểm ở người bạn đời, kết quả sẽ tốt hơn nhiều: Có người vợ, chỉ thấy chồng toàn khuyết điểm, thường trách mắng anh, khiến gia đình căng thẳng, ngột ngạt. Một lần kia, chị đến gặp chuyên gia tâm lý, họ khuyên chị: *“Trong 3 tuần, ngày nào chị cũng cố tìm ra một ưu điểm của chồng và khen anh ta”*. Lúc đầu, chị thấy rất khó khăn, miễn cưỡng tìm một ưu điểm của chồng rồi khen ngợi anh, khiến anh rất vui. Về sau, càng tìm chị càng phát hiện: *“Sao chồng mình có nhiều ưu điểm thế?”*. Sau 3 tuần, chị đã thay đổi cách nhìn về chồng, còn chồng cũng khá lên nhiều. Quan hệ vợ chồng tốt đẹp trông thấy.

2. Có lòng khoan dung độ lượng

Không nên so đo, xét nét những việc nhỏ bé không đáng, phải học cách *“cười xòa”*. Nhiều người, đặc biệt là phụ nữ, thường hay *“soi kính lúp”* để tìm ra những nhược điểm của chồng rồi bắt bẻ, tra vấn. Điều này khiến các ông chồng khó chịu vô cùng. Cứ hiền lành một chút, mơ hồ một chút, qua loa một chút còn tốt hơn nhiều so với việc *“Bới lông tìm vết”*. Khi vợ hay chồng nói hoặc làm điều gì đó khiến mình không vui, hãy nghĩ rằng: *“Có lẽ anh ấy (em ấy) vô tình thôi, mình chẳng để bụng làm gì”*.

Nếu trong gia đình xảy ra một sự cố ngoài ý muốn, không thể cứu vãn thì đừng sầu thảm, oán trách, quy kết tội cho nhau, mà phải *“tự giải thoát”*, tức là hãy nghĩ thoáng ra một chút. Chẳng hạn, nếu người này lỡ tay làm vỡ chiếc bình hoa đắt tiền, thì người kia sẽ nghĩ: *“Coi như đã tặng nó cho người khác”*, trong lòng sẽ nhẹ nhàng thoải mái ngay. Nếu vợ hay chồng đi ra ngoài không cẩn thận, bị kẻ cướp

giật mất điện thoại hay ví tiền, anh chị có thể tự an ủi: *“Chỉ là của đi thay người. Thế là có phúc lớn rồi”*. Đó là kiểu *“Hợp lý hóa”*, tự an ủi mình; đồng thời, giúp cả hai nhanh chóng lấy lại sự cân bằng, bình tĩnh và xử lý vấn đề thông minh hơn.

3. Khéo xoay chuyển tình thế

Nếu một trong hai không được vừa ý trong công việc, hoặc bị oan ức gì đó ở bên ngoài, thì cả hai đều phải khéo léo chuyển tâm trạng tiêu cực của mình sang hướng khác, chứ không được trút lên bầu khí gia đình. Không nên lấy người bạn đời ra làm chỗ *“xả hơi”* hoặc *“giận cá chém thớt”*. Điều này sẽ đem lại hậu quả tệ hại cho mối quan hệ vợ chồng.

Tốt nhất, hãy tâm sự với nhau về nỗi oan ức của mình, nói ra hết những điều ầm ứ tích tụ trong lòng, sẽ trút bỏ được nỗi u ám phiền muộn ngay. Còn người kia sẽ lắng nghe, góp ý, an ủi, giúp người này lấy lại tâm trạng bình tĩnh;

hoặc chuyển tâm trạng sang hướng khác như: Làm một việc gì đó, nghe nhạc hoặc chuyện gẫu v.v..

Anh chị thân mến!

Thực hiện theo 3 cách xử sự trên đây, chắc chắn anh chị sẽ giữ được hòa khí trong gia đình. Tuy nhiên, điều quan trọng là hãy tin tưởng, phó thác và cầu xin Chúa nâng đỡ. Bởi Chúa đã phán: *“Không có Thầy anh em chẳng làm gì được”* (Ga 15,5). Chính nhờ có ơn Chúa trợ giúp, anh chị sẽ tìm được sự bình an trong gia đình, như lời Người đã hứa: *“Thầy để lại bình an cho các con, Thầy ban bình an của Thầy cho các con”* (Ga 14,27).

Đặc biệt, trong những lúc không hài lòng về nhau, anh chị hãy nhớ lời Kinh Thánh dạy: *“Hãy chịu đựng lẫn nhau và hãy tha thứ cho nhau”* (Cl 3,12). Như thế, vợ chồng lại tìm được bình an, thanh thỏa giữa phong ba bão táp. Chúc anh chị luôn hạnh phúc và tràn đầy niềm vui trong đời sống gia đình.

BÊN KIA SÔNG LÀ THIÊN ĐƯỜNG (tt)

Giuse Huỳnh Bá Song

.....

Theo thời gian, mối tình thầm kín của hai người cũng lớn dần theo năm tháng. Hòa siêng đi chợ Vàm Đôi này hơn bước lên chợ huyện, và can đảm hơn, Tư Bốn đã dám vượt sông sang bên xóm đạo những ngày Chúa nhật, chỉ để được bên rào len lén ngắm nhìn bóng dáng thon gầy yêu dấu của mình, đang lặng yên quì dưới chân Chúa mãi miết cầu kinh.

Mọi việc rồi cũng đến tai người lớn. Gia đình Tư Bốn như dấm phải ổ kiến lửa - hết chuyện, ông con trai duy nhất của nhà, kẻ sẽ nối dõi tông đường nay mai, mà lại đi quen một cô gái ở xóm đạo bên sông - nghe đâu, họ đâu còn biết đến ông bà tổ tiên, không thờ cúng, không giỗ quải ai cả. Không được, dứt khoát là không. Cư dân bên xóm đạo cũng chẳng bỏ bèn gì, họ xì xầm với nhau bộ hết người trong họ đạo sao mà phải gả con cho dân lạc đạo.

Trái tim Tư Bốn như nát tan, như ai mang đi chà xát muối. Lần đầu tiên nghe lời Hòa, anh đã dám bước vào nhà thờ cùng quì xuống bên tượng Chúa để cầu nguyện cho nhân duyên hai đứa được vuông tròn.

Có lẽ Chúa đã xót thương cho mối chân tình của họ - xót con ử rữ âu sầu, bỏ ăn bỏ làm, nhất quyết xin cha mẹ phải cưới Hòa cho mình, nếu không anh sẽ bỏ đi xa đã khiến cho gia đình Tư Bốn đành xuống nước, họ nhờ người mai mối sang xóm đạo đánh tiếng việc cưới xin. Gia đình Hòa cũng không hơn gì, làng xóm dị nghị, lời ra tiếng vào đã làm họ quyết liệt cấm cản cô con gái độc nhất, không được tới lui khu chợ bên sông. Nhưng những giọt nước mắt ngắn dài, thân thể ngày càng héo hắt, cùng những lời thủ thỉ khẩn cầu của cô... và xem ra, gia đình bên đảng trai cũng khá giả nhất xóm, đã làm

cho họ lay động. Nhưng bà mỗi phải chấp nhận các điều kiện kiên quyết không gia giảm nhân nhượng gì cả: Đàng gái không được bắt rể, cô dâu phải sang làm dâu nhà chồng phụ việc mua bán. Phía đàng gái còn yêu cầu gặt gao hơn: Chú rể nhất thiết phải theo đạo thì mới mong nói chuyện gả con, và cô dâu dẫu làm dâu nhà chồng vẫn



phải được về nhà đi lễ Chúa nhật hàng tuần và các lễ trọng.

Thôi! đã thương thì thương cho trót! cuối cùng thì đôi bên cũng thỏa thuận được với nhau. Mỗi chiều, Tư Bốn chèo xuồng sang sông đi học đạo. Có Hòa bên cạnh động viên, hướng dẫn nên chẳng mấy chốc anh đã được Rửa tội, Thêm sức, đã trở thành con chiên của Chúa như nguyện vọng của Hòa.

Gần tết năm sau, một Thánh lễ trang nghiêm, ấm cúng đã

gắn chặt đời họ với nhau và đó cũng là dịp giúp cho cư dân khu chợ và xóm đạo lần đầu có điều kiện thăm hỏi kết nối thân tình làng xóm. Hơn cả lòng Hòa mong ước, không chỉ mỗi Chúa nhật, mỗi ngày Tư Bốn đều đưa vợ sang sông để dự lễ misa, rồi mới lại cùng nhau trở về khu chợ kinh doanh, buôn bán.

Ngày tháng lặng lẽ trôi, cuộc sống bình an, êm ả; niềm vui gia đình trọn vẹn đã giúp Tư Bốn tìm thấy “hạnh phúc thiên đường trong cuộc sống cho những kẻ biết yêu thương nhau” như lời cha xứ giảng dạy.

Nhưng rồi Chúa đã thử thách Tư Bốn. Việc làm ăn ngày càng phát đạt và nhất là kể từ ngày ông Hai Ngàn giao lại hết quyền quản lý cơ ngơi sự nghiệp của gia đình cho Tư Bốn, anh ngày càng đam mê làm ăn hơn. Buôn ở làng chưa đủ, bán ở huyện lãi hơn, để rồi việc kinh doanh lấn dần ra tỉnh. Buôn tận gốc bán tận ngọn đã làm gia sản ngày càng nở lớn, nhưng cũng tỉ lệ nghịch với việc sống đạo và gần gũi gia đình, anh luôn than vãn không còn đủ thời gian để giao dịch kinh doanh, nên việc đến với Chúa

và chăm sóc gia đình ngày càng thưa thớt. Tiền bạc rủng rỉnh với thú vui của chốn phồn hoa đô hội đã cuốn hút, cuốn trôi cuộc đời Tư Bốn. Anh ngày càng ít về nhà hơn và bỏ hẳn việc đi lễ lạy nhà thờ.



Hòa buồn rầu khuyên nhủ sợ anh sa ngã, đánh mất đức tin thì cuộc đời mai này sẽ khổ. Tư Bốn ừ à cho xong chuyện rồi đâu lại vào đấy, anh ngày càng lún sâu vào việc hưởng thụ, ăn chơi, dần dà, dần dà... bỏ bê gia đình, đối xử tệ bạc với người vợ hiền mà ngày nào anh từng mơ ước, ấp yêu. Cha anh, ông Hai Ngàn dày dặn kinh nghiệm xưa cũng đành bất lực trong việc dạy con, đã đổ bệnh liệt giường chỉ còn chờ ngày chết.

Để rồi, một ngày kia anh cũng tìm thấy hậu quả cho hành vi bất xứng của mình – ham chơi hơn ham làm, tiền bạc bắt đầu thâm thủng. Đòn trí

mạng đến với Tư Bốn khi liên tiếp anh thất bại nặng nề trong kinh doanh, lại bị bòn xấu câu kết lừa đảo, mang công mắc nợ khắp nơi. Anh đã phải trở về với hai bàn tay trắng, bán tất cả đất đai, nhà cửa ngay cả ngôi nhà thờ của tổ tiên giao lại, để trả nợ cho mọi người, hầu có thể thoát vòng lao lý. Gia đình ly tán, sự nghiệp tan hoang - Tư Bốn xấu hổ không dám nhìn lại mặt người vợ hiền, nhục nhã bỏ xứ ra đi. Hòa phải rời khỏi căn nhà hạnh phúc bao năm để trở về với gia đình bên xóm đạo, và trong nỗi hứt hắng đau buồn, một cơn bạo bệnh đã cướp đi mạng sống của cô. Nghe nói trước khi mất, mỗi ngày cô đều đến ngôi thánh đường thân yêu, quì bên chân Chúa, xin Chúa thứ tha mọi lỗi lầm của anh - Cầu nguyện cho anh sớm được trở về với gia đình trong ơn nghĩa và tình yêu của Chúa - nhưng anh vẫn bất tâm.

Rồi chiến tranh đã lan đến vùng đất an bình này. Khu chợ Vàm Đôi chìm trong khói lửa; xóm đạo cũng đã bị bom đạn cày nát tan hoang, mọi người kéo nhau rời bỏ đi tứ tán. Tư Bốn có một lần duy nhất trở về

mong có dịp tìm lại người xưa cảnh cũ, nhưng chỉ còn nhìn thấy một khung cảnh hoang tàn, dấu vết còn sót lại là ngôi nhà thờ kỷ niệm ngày xưa giờ đang hoang phế, chỉ còn mặt trước ngôi giáo đường với cây Thánh giá lổ chỗ vết đạn bom.

Cuộc đời Tư Bốn lại tiếp tục là một hành trình phiêu bạt: Làm đủ mọi nghề, thương vàng hạ cám; sống đủ mọi nơi, lên rừng xuống biển - bữa đói, bữa no, có lúc cuộc đời như đã rơi xuống đến tận cùng địa ngục - Không cửa, không nhà, không nơi nương tựa, không chỗ dung thân. Những đêm nằm trong cô đơn nơi quán trọ, chợt nhớ về quá khứ trong giòng nước mắt ăn năn; anh mới cảm nhận được rõ nét cuộc đời anh giờ đây thực sự đã đánh mất một thiên đường - Một thiên đường mộc mạc, bình dị, ấm áp yêu thương, luôn ngập tràn nụ cười, niềm vui của người vợ hiền, của những người ruột thịt, của tình làng nghĩa xóm - và đau xót nuối tiếc nhất là anh không còn được dịp quì bên người vợ trẻ, thì thầm lời cảm tạ tri ân Chúa trong ngôi thánh đường thân thương, ấm áp, luôn ngập tràn

tiếng kinh cầu thiết tha, luôn tràn ngập bầu khí yên vui của mọi người trong tình yêu bao la của Chúa.



Theo dòng thời gian, tuổi dần xế bóng, mái tóc đen mượt ngày nào giờ dần đã phai sương. Tiếng gọi thiết tha của cố hương như thôi thúc gọi lão quay về nơi chôn nhau cắt rún. Lăn về quê cũ, cảnh vật đã thay đổi nhiều, người thân quen ngày nào giờ cũng chẳng còn ai. Tựa nương vào mái hiên chợ với tấm lòng rộng mở của mọi người là niềm vui hồi sinh nơi lão - Lão chọn việc quét dọn vệ sinh cho khu chợ như một sự đáp đền tấm lòng yêu thương, rộng mở của mọi người - không cần lương bổng, không chút cầu xin. Ai cho thì ăn, ai giúp thì nhận, vì với lão được trở về sống lại ở nơi này lúc cuộc đời đã xế chiều gần như là một định

mệnh, một định mệnh hạnh phúc cũng như chính định mệnh ngày xưa đã từng đem đến cho lão một thiên đường.

Giờ đây, hạnh phúc lớn lao nhất của lão sau một ngày làm việc vất vả, chiều về bên hiên cửa, được ngồi tĩnh lặng nghe thánh thót tiếng chuông ngân; mắt dõi về bên kia sông tìm về chốn cũ - Nơi lão đã từng có một tình yêu, thương ban của Chúa. Người đã ban cho lão một gia đình với bao niềm hạnh phúc tuy đơn sơ nhưng ngọt ngào, luôn ngập tràn những ấm áp yêu thương mà sau này cho dù có lúc lão đã đạt đến cao sang, giàu có tột bậc, lão vẫn không tìm thấy được. Đôi lần, lão cũng muốn sang sông thăm lại ngôi thánh đường, tìm về xóm đạo để mong được có lần sống lại với kỷ ức ngày xưa... nhưng nỗi đau và sợ hãi của quá khứ tội lỗi cứ mãi cản ngăn, lão không còn đủ can đảm như ngày xưa. Giờ đây, trước lúc trở về với Chúa, gặp lại người xưa...

- Con biết con không còn xứng đáng để được nhìn mặt

Chúa, nhưng xin cha hãy mở lòng, xin Chúa tha thứ tội cho con thì lòng con mới được bình yên.

Giọng lão bỗng chùng xuống, yếu ớt, nước mắt lưng tròng:

- Con muốn được lại làm con Chúa... thừa cha! Con muốn được tìm lại thiên đường hạnh phúc ngày xưa mà con đã đánh mất...

Giọng ông cha xú xức động, hiền hòa:

- Này con, con hãy tin vào sự nhân từ của Chúa. Con đã biết hối cải quay về thì lòng Chúa bao giờ cũng thương xót và thứ tha. Hãy cùng cha đọc ba kinh để ăn năn đền tội. Cha sẽ thay Người tha tội cho con, và con sẽ được đón sức sống mới nơi mình máu của Người.

Tiếng chuông của ngôi thánh đường bên kia sông ngân vang thánh thót vào buổi sáng hôm sau, đã nâng lão bước vào một chuyến đi xa thăm - Chuyến đi tìm lại thiên đường ngày xưa đã đánh mất.





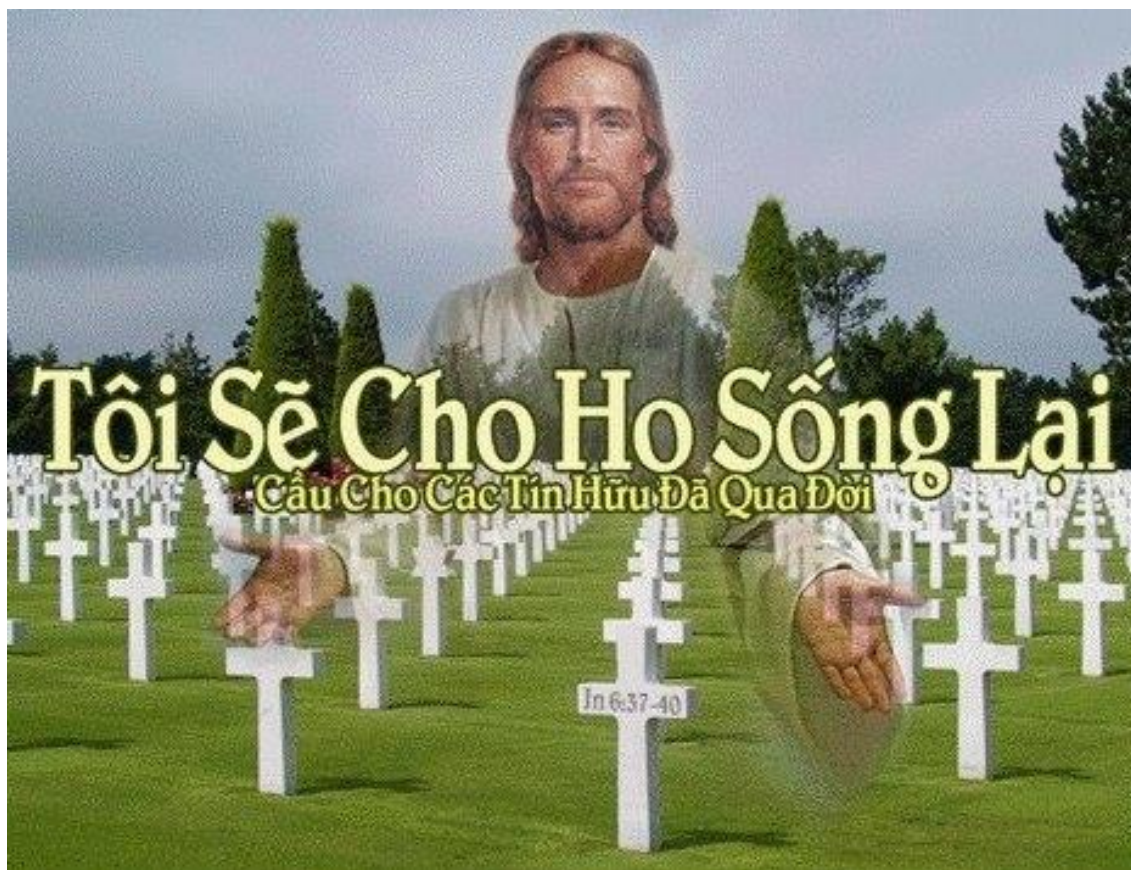
TẤM LÒNG MỤC TỬ

BCT

Tấm lòng mục tử chủ chiên
Hiện thân của Chúa nhân hiền yêu thương
Cứu đoàn chiên khổ cùng đường
Lầm than vất vưởng tựa nương tinh thần
Cha đi tìm bánh nuôi dân
Sống mùa dịch bệnh ân cần sẻ chia
Từng xe cứu trợ đem chia
Đến nơi nghèo đói như tia nắng hồng
Bà con cô bác ngóng trông
Nhận rau củ quả gói lồng yêu thương
Nhớ ơn mục tử khôn lường
Tận tâm chăm sóc giữa đường gian nan
Ngài như cánh cửa thiên đàng
Mở ra ánh sáng tỏa lan cuộc đời
Dập tan bóng tối nơi nơi
Khấn cầu Thiên Chúa trên trời ân ban
Mọi người được sống bình an
Cho nàng Cô-vít tiêu tan xuống mồ
Để thôi còn hết xứng cồ
Thanh bình trở lại tín đồ vui tươi
Tạ ơn tình Chúa không ngơi
Biết ơn mục tử trọn đời sống nay
Hy sinh quảng đại đẹp thay
Cảm ơn tất cả đôi tay góp vào
Chung lòng hào hiệp thanh cao
Cứu người hoạn nạn thoát rào nguy nan
Đoàn con yêu mến vô vàn
Niệm suy tình Chúa đến ngàn thiên thu.

BÌNH THẢN TRƯỚC CÁI CHẾT

Phaolô Trang Lập Quang
Xứ đoàn Tùng Lâm - Đà Lạt



Ánh trăng khuyết đêm nay không sáng tỏ lắm, nhưng cũng soi chiếu qua những tàn cây rồi nhẹ tủa xuống sân một ngôi nhà hoang, có đôi tình nhân đang hò hẹn với nhau.

Thỉnh thoảng, một cơn gió nhẹ làm bóng đen của những chiếc lá do ánh trăng chiếu qua cứ lay động. Chúng chạy qua chạy lại trên sân như những

bóng ma đang đùa giỡn trong đêm khuya canh vắng.

Tuy hai trái tim đang rạo rực yêu đương, như tạo nên một sức mạnh làm họ không run sợ với bất cứ tình huống nào và người con gái cũng luôn vững dạ trước sự che chở của người yêu, nhưng trong cảnh đêm khuya thanh vắng cùng với sự điêu tàn của ngôi nhà

hoang, ít nhiều gì cũng làm cô gái cảm thấy rờn rợn.

- Lần sau mình đến chỗ khác nha. Ở đây em thấy ghê ghê làm sao ấy!

- Có anh đây mà em sợ gì? Anh sẽ bảo vệ em cho dù đó là những chuyện nguy hiểm nhất phải trả giá bằng tính mạng mình anh cũng không lùi bước. Còn ở đây yên tĩnh rất thích hợp với tội mình chẳng còn sợ ai quấy rầy nữa. Em đừng sợ!

Cảm kích trước những lời của người yêu và luôn nghĩ rằng anh ta là chỗ dựa vững chắc của mình, nên cô gái rất an lòng và nỗi sợ sệt cũng tiêu tan. Bỗng một con cú mèo từ bụi rậm vỗ cánh phành phạch bay lên cây thông gần đó khiến cô gái ngược mắt nhìn lên. Một cảnh tượng hãi hùng làm cô khiếp đảm phải trợn tròn đôi mắt, còn mồm thì há hốc ra rồi ôm chặt cứng người yêu và run lên bần bật. Anh thanh niên cũng hốt hoảng nhưng không biết chuyện gì đã xảy ra nên hỏi dồn dập.

- Chuyện gì vậy? Chuyện gì vậy?

Cô gái như lú lờ, chỉ phát ra những tiếng ú ớ trong cổ họng, còn toàn thân thì run lên cầm cập không thể nào kìm hãm được. Anh thanh niên đảo mắt nhìn quanh nhưng không thấy một hiện tượng bất thường nào nên lại hỏi.

- Chuyện gì vậy?

Lúc này cô gái mới nói được vài tiếng.

- Trên... trên... cây thông! Cây...thông!

Anh thanh niên vừa ngược nhìn lên cây thông thì giật bắn người, liền xô mạnh cô gái té ngựa rồi co giò chạy như bay, người yêu mặc người yêu “sống chết mặc bây”. Cô gái đã hồn phi phách tán cũng vội vàng phóng theo. Trong cơn sợ hãi và gấp rút, chân trái lại xỏ vào dép phải làm cô té xuống.

Lúc này hai bên đường đều là cỏ cây rậm rạp trong một quang cảnh âm u tịch mịch. Nhìn về phía trước, “thằng” vừa nói: “Anh sẽ bảo vệ em cho dù đó là những chuyện nguy hiểm nhất phải trả giá bằng tính mạng mình anh cũng không lùi bước” giờ đã chạy biệt tăm, càng làm cô thêm phần khiếp

đảm. Có lẽ vì quá sợ hãi đã làm cho bản năng sinh tồn trong cô trỗi dậy một cách mạnh mẽ, nên không còn biết đau đớn, mệt nhọc gì nữa. Cuối cùng, vừa bò, vừa chạy, vừa lết, cô cũng ra đến gần đường nhựa. Còn thằng “anh hùng” kia đang đứng nơi đường nhựa tự bao giờ, nhưng không dám bước vào đón cô vì sợ. Cái “khí phách anh hào” của anh ta đã bay tuốt tuồn tuột, mặc cho người yêu có sao thì... ráng chịu.

Anh thanh niên thấy cô gái đến gần đường nhựa, đầu tóc đã rối xù. Lúc thì chạy, lúc té sấp, lúc bò lê trông thật thảm hại. Lúc này anh mới dám chạy tới và nói như biện minh cho cái gan của mình vẫn còn to.

- Anh tưởng em chạy sau lưng anh chứ? Sao em không gọi?

Rồi anh ta nắm một cánh tay cô gái choàng qua vai mình, còn tay kia anh ôm ngang hông cô để dìu cô chạy. Bây giờ cô gái đã hoàn hồn, nỗi sợ hãi cũng vơi đi phần nào khi có người yêu bên cạnh.

Cô gái lúc này đầu tóc rối xù, áo quần lại xốc xếch, còn

chân tay thì trầy vi tróc vảy đang ngồi ôm mặt khóc nức nở. Phải chăng cô khóc vì người yêu vừa nói sẽ bảo vệ cô, nhưng anh ta: “nói lời đã vội nuốt lời”, hay là cô quá sợ hãi? Điều này chỉ có cô mới biết. Một người đi đường dừng lại hỏi thăm việc gì đã xảy ra và anh thanh niên kể hết mọi sự nhưng không quên thêm thắt cho câu chuyện thật rùng rợn.

Thường ngày ở vùng ngoại ô Đà Lạt, khoảng chín giờ tối đã thưa thớt người. Nhưng hôm nay trước một sự kiện ly kỳ đầy kinh dị làm những người đi đường phải dừng lại, rồi tụ tập mỗi lúc một đông hơn

Bốn thanh niên có vẻ gan dạ quyết tâm đi vào ngôi nhà hoang để xem thực hư thế nào. Họ trang bị gậy gộc rồi tiến vào con đường đất dẫn đến cây thông già bên cạnh ngôi nhà hoang. Hai bên đường um tùm những cỏ cây bụi rậm, cảnh vật lại âm u tịch mịch, thỉnh thoảng chỉ có vài tiếng côn trùng nỉ non cùng với ánh trăng khuyết làm mọi thứ xung quanh trông mờ mờ, ảo ảo, tạo nên một khung cảnh thật rùng rợn đầy ma quái.

Từ xa bốn người thấy một cái gì treo lủng lẳng trên cành thông già nhưng họ vẫn từ từ tiến tới trong sự cảnh giác cao độ. Rồi một cái đầu to tướng dần dần hiện ra đang treo trên cành thông. Hai con mắt nó tròn to đỏ ngầu nổi bật trên khuôn mặt trắng bệch. Tóc nó xòe ra hai bên trông như hai cái quạt có màu xanh lam xen lẫn vài vệt màu tím. Khuôn mặt kinh dị ấy không có mũi và cũng chẳng có miệng, nhưng hai bên cằm lại xòe ra hai bộ râu màu đỏ sẫm như màu của máu. Cái đầu cứ từ từ quay qua rồi quay lại, có lúc nó đứng yên khoảng vài phút như quan sát có ai dám bén mảng vào khu vực mà nó đang canh giữ không.

Bốn thanh niên ấy đúng là những “đấng anh hào”. Tay họ nắm chặt những khúc cây rồi bước tới từng bước một trong tư thế sẵn sàng chiến đấu. Cái đầu vẫn từ từ quay sang trái rồi quay sang phải. Đột nhiên nó dừng lại nhìn thẳng vào bốn thanh niên. Hai con mắt nó đỏ ngầu to tướng đang mở trừng trừng không hề chớp, như đã

phát hiện có người dám đột nhập vào lãnh địa của nó.

Bốn thanh niên cảm thấy có gì lạnh lạnh đang chạy trong sống lưng, tim họ đập thình thịch, hơi thở lại dồn dập và đứng lại chuẩn bị nghênh chiến. Trong bầu khí căng thẳng ấy, bỗng có tiếng chân rầm rập của anh thanh niên trong nhóm quay lưng bỏ chạy. Tiếng chân huỳnh huỵch ấy có khác nào cái chày giã nát những lá gan kiêu hùng của ba thanh niên còn lại. Thế là tất cả đồng loạt ném “khí giới” chạy thục mạng.

Người ta thường nói: “Tiếng lành đồn xa, tiếng dữ đồn ba ngày đường”, nên chẳng mấy chốc chuyện cái đầu con quỷ gần ngôi nhà hoang được lan truyền khắp mọi nơi ngay trong đêm.

Sáng hôm sau, vài người có tính hiếu kỳ cùng rủ nhau đến ngôi nhà hoang để tìm manh mối của con quỷ. Khi đến nơi, họ thấy một cánh diều bướm bướm của ai đó bị đứt dây treo lủng lẳng trên cành thông già. Đó là loại diều mà người ta hay bày bán ở các cửa hàng cùng với diều cá heo, diều cá chép....

Nhà sản xuất luôn cố gắng tô vẽ cho sản phẩm mình có thể mê hoặc được ánh nhìn của mọi người, nhất là của những đứa bé. Vì thế, họ tạo dáng cho cánh diều bướm bướm với nhiều màu sắc sặc sỡ và thay vì hai mắt bé tí của con bướm ở phía đầu, họ lại đặt giữa hai cánh có hai con mắt thật to. Nhưng càng trang trí hoa văn bao nhiêu thì trong đêm tối nơi hoang vắng nó càng ghê rợn bấy nhiêu.

Vài người đã xác nhận đó là một cánh diều bướm bướm chứ không phải cái đầu con quỷ! Thế nhưng không ít người vẫn loan truyền hiện tượng ma quái nơi ngôi nhà hoang gia tăng không ngừng và càng lúc càng lan xa.

Điều này chứng tỏ ẩn sâu trong tiềm thức con người luôn hiện hữu một thế giới vô hình và sau khi chết chưa phải là hết mà vẫn tồn tại một linh hồn bất tử. Vì thế, khi người ta chứng kiến một hiện tượng bất thường nào mà không lý giải được thì niềm tin ấy lại bùng lên một cách mạnh mẽ.

Từ xưa đến nay nhiều tôn giáo đều xác nhận có một thế

giới siêu nhiên và cõi vô hình ấy, tùy theo mỗi quan điểm của từng tôn giáo có niềm tin khác nhau. Riêng người Kitô giáo luôn có một niềm xác tín: “Sự sống không mất nhưng chỉ đổi thay, đã qua bao ngày trọn một kiếp này. Dù sống hay chết tin còn ngày mai, sự sống không mất nhưng chỉ đổi thay”. (Thánh ca)

Ngày nay, chủ nghĩa duy vật cho rằng con người chỉ là một động vật như bao động vật khác. Chết là hết, chẳng có linh hồn, thần thánh gì cả và chuyện về thế giới siêu nhiên chỉ là sản phẩm do óc tưởng tượng của con người tạo ra. Nhưng có một lúc nào đó, trong trạng thái tĩnh lặng để suy gẫm về thế giới vô hình ta mới nhận thấy rằng: Con người luôn có ý thức nên biết việc làm của mình là đúng hay sai. Người ta cảm thấy vui sướng, hân hoan khi làm được một việc có ích cho cộng đồng hoặc là chia sẻ bác ái với người cùng khổ vì “hạnh phúc chính là sự ban phát hạnh phúc”. Ngược lại, người ta cảm thấy buồn phiền, day dứt khi làm một điều sai trái. Đó chính là lương tâm và lương tâm là báu vật vô giá

mà tạo hóa chỉ tặng riêng cho con người.

Hơn nữa, con người và các loài thụ tạo đều gắn bó mật thiết với thiên nhiên, nhưng con người lại có khả năng tách biệt ra khỏi thiên nhiên để vượt không gian và thời gian, vì biết tìm tòi những quy luật trong trời đất biển khơi và phát sinh ra khoa học. Tất cả những điều trên chứng tỏ con người có một đặc tính thần thiêng mà các loài thụ tạo khác không có được, và đặc tính thần thiêng này gọi là linh hồn.

Lương tâm và linh hồn chính là nguyên lý linh thiêng siêu vật chất, biệt lập với vật chất của con người. Những ai tin có linh hồn, tin có một thế giới siêu nhiên và thưởng phạt công minh tùy theo cách sống của mỗi người lúc còn tại thế, họ sẽ cố gắng hạn chế bớt những tham sân si và luôn thực hiện việc chia sẻ bác ái yêu thương.

Còn những người theo thuyết duy vật cho rằng chết là hết, cái chết đối với họ là một sự chấm dứt vĩnh viễn. Do đó, họ luôn nghĩ rằng đời người chỉ

sống có một lần thôi, phải thương lấy bản thân mình, phải làm thế nào cho mình thật sung sướng, hưởng thụ thật đầy đủ để khỏi uổng phí một đời người. Điều đó đã làm cho cái tôi họ phát triển một cách mạnh mẽ rồi bất chấp mọi thủ đoạn, bất chấp luân thường đạo lý vì cho rằng quy luật của tự nhiên là đấu tranh sinh tồn “cá lớn nuốt cá bé”



Khi đối diện với cái chết họ thật sự sợ hãi vì đó là điều khủng khiếp nhất. Chính vì sợ chết đã nảy sinh sợ thiếu thốn, sợ mất mát... từ đó dẫn đến lòng tham lam ích kỷ, muốn sở hữu vật chất để đảm bảo cho sự tồn tại của mình. Không những thế, họ còn lao vào lối sống hiện sinh rồi đắm chìm trong chủ nghĩa hưởng thụ. Muốn hưởng thụ thì phải có tiền và khi đã rơi vào vòng xoáy của đồng tiền thì tâm thức họ trở nên tham lam, tàn ác, đạo đức sẽ suy đồi,

luân lý sẽ băng hoại, dẫn đến một xã hội hỗn loạn, một thế giới đầy bạo lực, dâm ô, tội lỗi.

Ngày nay, không chỉ những người theo chủ nghĩa duy vật có lối sống hiện sinh mà ngay cả những người yếu tin về một thế giới siêu nhiên, hay còn hồ nghi về sự hiện hữu của linh hồn, của thiên đàng địa ngục cũng có lối sống điên cuồng, thác loạn, nhất là những người Âu Mỹ. Tuy mang danh là Kitô hữu nhưng không ít người lại là kẻ vô thần trong hành động, trong lối sống.

Nếu ta xác tín có thế giới vô hình có linh hồn, có Thiên Chúa và có sự thưởng phạt công

minh sau khi nhắm mắt lìa đời, ta mới thật sự ăn năn sám hối và sống theo luật yêu thương. Vì thế, ta hãy siêng năng cầu nguyện và chuyên cần suy gẫm Thánh kinh để vững tin có Thiên Chúa, có thiên đàng rồi thực thi lời Chúa và sống bác ái yêu thương, đó chính là chiếc vé thông hành đưa ta đi trên con tàu về nước Trời.

Nếu hiểu được bản chất của cái chết chỉ là sự đổi thay và luôn thực thi lời Chúa dạy, ta sẽ tràn trề hy vọng về một tương lai tươi sáng trên thiên đàng. Vì thế, khi đối diện với cái chết ta vẫn thấy bình thản và nỗi sợ hãi cũng tiêu tan.



TẢN MẠN TRONG NHỮNG NGÀY ĐẠI DỊCH

Jos. Hoàng Mạnh Hùng



Hơn 4 tháng vắng tiếng chuông nhà thờ, những tiếng thánh ca, những tiếng kinh nguyện râm ran... mọi sinh hoạt cộng đồng tưởng như bị ngưng hẳn khi mọi người “ở đâu yên đấy” lẫn quẩn trong vòng vây của những kẽm gai, tôn chắn. Từng con phố, ngõ hẻm, nhà cửa... mọc lên những tấm biển đỏ kèm theo những dòng chữ: “Khu vực cách ly, không được ra vào”; “Khu vực phong tỏa, không phận sự miễn vào”; “Gia đình có

F0 đang cách ly, điều trị tại nhà”...

Nhưng không hẳn như vậy, nép dưới bóng ngôi giáo đường là những hoạt động âm thầm ngày ngày thay cho những lời kinh nguyện dâng lên Chúa. Ngay từ những ngày đầu dịch, Caritas TGP Sài Gòn thông qua các giáo xứ (Gx.), đã có những phần gạo hỗ trợ hằng tuần. Rồi kế hoạch hỗ trợ bằng hiện kim của HĐGM VN như cơn mưa đầu

mùa làm triển nở những bông
hoa thiên nguyên.

Cảm động thay những nhà hảo tâm từ khắp các nơi, kể cả ở nước ngoài, người có nhiều cho nhiều, người có ít cho ít, người góp công, người góp của, cùng nhau đóng góp cho quỹ “Tương thân tương ái” của HĐMVGX. Rồi từng đoàn xe tải chở lương thực, rau củ quả từ các các giáo xứ miền Tây, miền Đông Nam bộ, Tây Nguyên... và ngay cả ở TP, cũng thông qua quý cha và các thiện nguyện viên đổ về Gx.



Xứng đáng là những cánh tay nối dài của cha xứ, cha phó - Ban điều hành các giáo khu, đoàn viên GĐPTTTCG và một số anh chị em thiện nguyện đã không ngại nguy hiểm rình rập, ngày đêm lo đi phân phát cứu trợ. Những túi gạo, con cá, miếng thịt, những bịch rau củ

quả... đã được các anh chị em tải về, có khi là 1-2 giờ sáng rồi phân chia để kịp gởi tới bà con không phân biệt lương giáo ngay trong ngày. Hình ảnh những người cùng xóm chia nhau từng bó rau, quả bí, từng ký gạo, củ khoai... Người này nhận được chia sẻ cho người kia cùng nhau vượt qua cơn bĩ cực đã làm ấm lòng những thiện nguyện viên.

Rồi những lần phải... thông chốt, những nơi vùng đỏ phải khoác lên mình những bộ đồ bảo hộ như lực lượng tuyến đầu để đi đến những phòng trọ trong hang cùng ngõ hẻm, những nơi trong rào chắn với biển báo cách ly. Không phân biệt giàu nghèo, không phân biệt tôn giáo, ai khổ, ai thiếu đều được cứu, được giúp. Những phần quà tuy nhỏ nhưng cũng đã làm vơi đi phần nào những lo toan về lương thực, thực phẩm.

“Xóm Bắp” - cái tên không
mấy xa lạ với bà con Gx. Trung
Mỹ Tây - người địa phương còn
gọi là xóm đồng mả, vì nơi đây
có những ngôi mộ từ lâu đời. Ở
nơi đây, có những ngôi nhà
không số hoặc có số nhưng
trùng lặp, “xec” (sur) 1a... 1b...

Khi gọi tên người đầu tiên trong danh sách, từ trong ngôi nhà (hay đúng hơn là túp lều) được ẩn khuất sau một ngôi mộ, hàng chục người bước ra khiến anh em chúng tôi quyết định đứng ở đầu ngõ gọi tên từng người vì sợ tụ tập đông người. Rồi việc trao quà đã diễn ra êm đẹp tuy có những trục trặc nhỏ, nhưng đã được anh em giải quyết tại chỗ.



Không chỉ ở xóm này mà ngay cả những người có nhà cửa hẳn hoi cũng lâm vào những hoàn cảnh khó khăn. Cầm cự được 1 tháng, rồi 2 tháng và bây giờ vào tháng thứ 3 thì họ “đuối” thực sự vì phải chạy lo lương thực, thực phẩm hàng ngày cho thể xác. Tinh thần thì bức bối đâm ra dễ bần gắt, to tiếng vì những lý do nhỏ nhất khi cả gia đình thất nghiệp ngồi không mà ngó nhau!

Số người nhiễm Covid cứ tăng vọt lên hàng ngày. Từ hàng chục, hàng trăm, rồi đến hàng nghìn và lên đến hàng trăm nghìn. Số người rơi vào trạng thái nguy kịch và tử vong cứ thế tăng theo. Giãn cách càng dài càng nhiều gia đình lâm vào hoàn cảnh khó khăn, làm sao có thể giúp đỡ cho hết được Chúa ơi?

Những hình ảnh dòng người nườm nượp về quê đăng trên các trang báo mạng vào những ngày đầu nói lỏng giãn cách có lẽ đã lấy đi không ít nước mắt - nước mắt cơ cực của những người trong cuộc và nước mắt của những người thương cảm.

Những lần về quê trước đây có đưa, có đón và mang theo bao nỗi vui mừng về tinh thần và vật chất tích lũy sau cả năm trời tha phương **trở** về nhà như ngày xưa “vinh quy bái tổ”.

Bây giờ... kéo nhau về quê như một sự chạy trốn, chạy khỏi những ổ dịch và trốn khỏi cái chết. Hành trang lần này không còn là những món quà mà chỉ là những vật dụng thiết yếu với cái túi đang cạn dần những đồng tiền dành dụm cuối cùng... và chắc hẳn cũng có những hũ tro

cốt người thân đem về nương thân lần cuối nơi quê cha đất mẹ. Buồn...!



Bây giờ sinh hoạt tôn giáo cũng đã được khôi phục tuy số lượng giới hạn và phải tuân theo triệt để những quy định trong hoàn cảnh “bình thường mới”. Cũng có những ý kiến lăn tăn về vấn đề này, nhưng ai cũng nhận thấy rằng đã đến lúc cần đến “những lương thực không hư nát” cho cuộc sống. Xin hãy cứ để lời Chúa vang lên soi sáng trong tâm hồn mỗi người - *“Hãy tích trữ cho mình những kho tàng trên trời...”* (Mt 6,20). Chúng ta đã lo được lương thực hàng ngày cho thân xác và cũng cần phải tìm kiếm của ăn cho tinh thần, cho niềm tin của mình.

Đã đến lúc chúng ta cần phải ý thức hơn thân phận mỏng giòn nay còn, mai thì chưa biết ra sao của mình và biết trân quý hơn những giá trị cuộc sống, trân quý những điều được Chúa ban tặng nhưng không. Ranh giới giữa sự sống và cái chết thật quá mong manh, cuộc đời quá thật ngắn ngủi, chóng qua như hơi thở. Vậy nên, hơn thua tranh giành nhau để làm gì, để rồi khi lìa đời giàu hay nghèo cũng chỉ ra đi với một tấm khăn liệm, một tấm nilon bó chặt trong một quan tài đơn sơ cùng ngọn lửa thiêu xóa đi thân phận của một con người!

Mọi sự thế gian đều phải bỏ lại thế gian. Chỉ có bác ái, yêu thương sẽ theo ta mãi mãi. Chỉ có những công việc bác ái mà hàng ngày ta tích góp mới trở nên kho tàng đích thực và là người bạn duy nhất theo ta đến trước tòa Chúa. Vậy nên, lúc còn có thể làm được cho ai cái gì thì làm, giúp được gì cho ai cứ giúp với tâm nguyện *“Thương xót kẻ khó nghèo là cho ĐỨC CHÚA vay mượn, Người sẽ đáp trả xứng việc đã làm.”* (Cn 19,17).

TÂM NGUYỆN MÙA COVID

Jos. Nhật Quang

Chiều rơi trầm lắng giọt chuông
Chúa ơi! Nhân thế u buồn hắt hiu
Khắp nơi buồn thảm, tiêu điều
Lòng người thốn thức, sớm chiều hoang mang

Đại dịch Cô - vít tràn lan
Gây bao tang tóc, lăm than giữa đời
Người đi, người ở ghen lời
Gia đình ly tán, rồi bời đau thương.

Nguyện xin dịch bệnh tai ương
Mau qua, yên ổn bốn phương trông chờ
Cho người viễn xứ ước mơ...
Quê nhà sum họp, bến bờ an vui.

Cho bao thân phận ngậm ngùi
Cách ly, thất nghiệp ngủ vùi thiếu ăn
Công nhân vượt nổi khó khăn
Trở về công việc bình an tháng ngày.

Cho đàn em nhỏ nắm tay
Tung tăng đến lớp vui say học hành
Xin cho cuộc sống an lành
Muôn lòng phó thác, chân thành cậy trông.

Vượt qua sóng gió, bão giông.
Xua tan dịch bệnh, nắng hồng lung linh
Đoàn con dâng hết tâm tình
Chúa ơi! Xin xuống an bình khắp nơi.



SỐNG CHUNG VỚI DỊCH

BCT

*Trải qua bốn tháng cam go
Dân tình khắp nước buồn lo khốn cùng
Hôm nay tạm ổn sống chung
Dịch bệnh Cô-vít thấp tùng Vắc-xin.*

Sau cơn mưa trời lại sáng..., sau những tháng ngày dài đường phố Sài Gòn vắng hoe, nhuộm đầy màu tang tóc buồn đau, ngày ngày chỉ toàn nghe thấy tiếng còi hú của những xe cứu thương, và tiếng loa phát ra khắp phố phường kêu gọi mọi người “Hãy ở yên trong nhà để tránh dịch bệnh lây lan...”. Cô-vít đã tàn nhẫn cướp đi bao sinh mạng, và để lại nhiều hậu quả đốn đau: Thất nghiệp, nghèo đói, bần cùng sinh đạo tặc... !. Tôi đã không cầm được nước mắt khi nhìn thấy từng đoàn người lam lũ, vất vả kéo nhau về quê trốn đói, trốn dịch... Lòng tôi quặn đau như thấy chính người thân của mình rơi vào hoàn cảnh bi đát này, tôi chẳng thể làm gì hơn trong lúc này ngoài lời cầu nguyện tha thiết, cậy trông và tín thác vào lòng Chúa xót thương cùng đồng hành với mọi người vượt qua biến cố quá đốn đau này...

Chiều nay tôi đã được tự do đến nhà thờ để tham dự Thánh lễ trực tiếp qua bao nỗi nhớ nhung bởi phải ngồi ở nhà tham dự Lễ online. Cả khu phố tôi đều đã được tiêm đủ hai mũi Vaccine nên có thẻ xanh đi đường an toàn; tất nhiên mọi người phải ý thức tuân thủ 5K, bởi vì Covid vẫn còn tiềm ẩn nơi nơi.

Tôi làm sao quên được những ngày tháng vừa qua quá bức xúc của tất cả mọi người. Dù sao tôi vẫn luôn tạ ơn Chúa, nhớ ơn Giáo hội Công giáo mình, ghi lòng tạc dạ những nghĩa cử cao đẹp của các vị mục tử rất nhân lành, như chính hiện thân của Thiên Chúa tình yêu ra tay cứu giúp dân nghèo, những nhà hảo tâm, những linh mục, tu sĩ làm tình nguyện **viên** nơi các tuyến đầu. Nói chung, nhìn lại biến cố này, tôi đã xác tín thêm về Đức tin Công giáo giữa lòng đời

thật tốt đẹp lắm thay, bởi chính cá nhân tôi cũng được vinh dự góp vào một cánh tay, để đem quà cứu trợ đến cho các khu nghèo bị phong tỏa trong mấy tháng vừa qua. Quà đó từ chính bên nhà thờ đưa đi phân phối nhờ những tình nguyện viên có tấm lòng thành.

Xứ đạo tôi ở cũng như nhiều giáo xứ khác đều có chung hành động bác ái một cách vô vị lợi này: “Lá lành đùm lá rách, lá rách đùm lá tả toí...”. Có biến cố này ghi dấu ấn rất đậm trong lòng tôi, đó là: “Trong hội đoàn tôi có mấy người bị F0 rất nặng, anh chị em chỉ biết hiệp thông cầu nguyện, xin lòng Chúa xót thương chữa lành, và thế là ba gia đình gần hai mươi người đã hoàn toàn được bình phục sau hai tuần chiến đấu với Cô-vid. Riêng một hoàn cảnh có hai anh em đau bệnh lý khác được Chúa gọi về đúng dịp này, nhưng may mắn được cha xứ và Ban hành giáo lo cho hậu sự theo nghi thức Công giáo rất tốt đẹp. Vì vậy, gia đình và thân quyến cũng rất ấm lòng, bình an, tín thác vào tình yêu thương vô bờ bến của Chúa.

Tôi luôn hết lòng tạ ơn Chúa trong mọi biến cố của cuộc đời, dầu đời còn nhiều chuyện vẫn luôn thay trắng đổi đen. Không đâu xa lạ mà là ngay chính trong gia đình nhỏ bé của tôi đây! Tôi cũng đã hơn một lần phải trực tiếp đối diện với cái chết nơi thân xác quá yếu đuối, mỏng giòn của một kiếp người bụi tro! Tháng Mười Một tưởng nhớ tổ tiên và các linh hồn đã qua đời, tôi cũng nhớ về chính linh hồn mình, rồi một ngày nào đó cũng sẽ trở về nơi quê hương vĩnh cửu như mọi người và Thiên Chúa chính là mục đích duy nhất để mỗi người chúng ta tìm về bên Ngài - Nước trời mới là quê hương đích thực của tất cả chúng ta, còn nơi trần gian này chỉ là cõi tạm. Vì thế, hiện giờ tôi sống với tâm tình Thánh Phaolô tông đồ dạy: “Tôi sống nhưng không phải là tôi sống, mà chính Đức Kitô sống trong tôi.” (Gl 2,20)

*Tháng Mười Một nhớ tổ tiên
Xin cho con biết ở hiền sống ngay
Việc lành, sám hối, tịnh chay
Cầu cho các đấng được bay về trời.*

MỘT VÀI CÁCH THỨC GIÚP TRẺ PHÁT TRIỂN SỰ ĐỒNG CẢM

Thạch Thảo, FMA chuyên ngữ



Đồng cảm là cảm nhận được những gì người khác đang cảm thấy. Đó là một con tim biết vui với người vui, khóc với người khóc. Thái độ này ngược lại với những gì mà nhiều người trẻ ngày nay đang trải nghiệm: thờ ơ, đổ lỗi. Đồng cảm là một sự giải cứu và cho phép tôi nhìn người khác không như một kẻ

sẵn
mồi nhưng là “đồng loại”, là anh chị em của tôi. Giống như người chỉ huy dàn nhạc, cha mẹ có thể cho phép mỗi đứa trẻ chơi phần riêng của chúng, nhưng trên hết, họ sẽ hướng dẫn cách để bài hát được cất lên hài hòa cùng nhau.

Bày tỏ sự yếu đuối của chúng ta sẽ giúp người khác

học cách trở nên nhân bản hơn

Cha mẹ cần thừa nhận những phẩm chất đa dạng và phong phú nơi mỗi đứa trẻ mà không cần đến những lời khen tặng giả dối. Họ có trách nhiệm chỉ ra cách tế nhị điểm yếu của chúng, không chỉ là một nhận định tiêu cực, nhưng nhằm giúp trẻ thay đổi và có trách nhiệm đối với sự thăng tiến của những người khác trong nhóm. **“Tôi có thể giúp bạn điều gì đó cũng như bạn có thể giúp tôi”.**

Chúng ta không ở đây cách tình cờ, nhưng được Chúa chọn để cùng nhau lớn lên trong sự thật. Các bậc cha mẹ cần dạy cho con cái họ cách chấp nhận người khác và cho phép chúng sống đúng với bản chất của mình, với những phẩm chất đặc biệt, những điểm yếu và giới hạn. Sự hòa hợp trong một gia đình khi người lớn nhất là người phục vụ người khác mà không cần lý do. Điều đó có nghĩa là phải

dành thời gian cho các thành viên khác trong nhà, hỏi thăm về những khó khăn của họ. Như thế, điều quan trọng là sống cùng nhau chứ không chỉ đơn thuần là đặt cạnh nhau.

Cha mẹ cũng nên cho trẻ thấy rằng việc bộc lộ điểm yếu của bản thân là cách giúp người khác học cách trở nên nhân bản hơn. Chính sự lệ thuộc và đơn sơ của trẻ nhỏ giúp tâm hồn của những người lớn trưởng thành hơn; chính sự yếu đuối của chúng ta sẽ giúp chúng ta mở lòng ra trước nỗi đau của người khác và lớn lên hơn trong khả năng giúp đỡ họ.

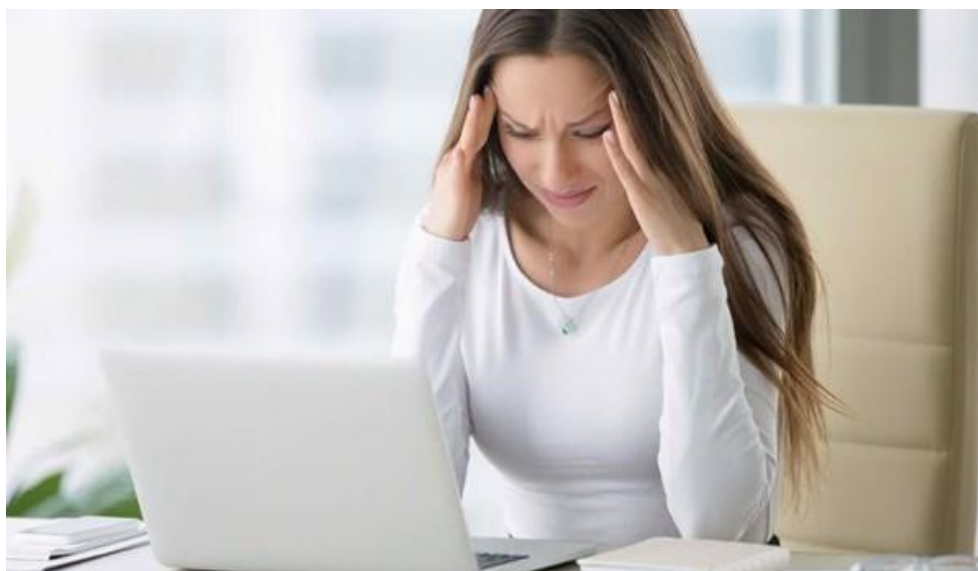
Nếu không có những kinh nghiệm này trong gia đình, một người có thể dễ dàng bị mắc kẹt bởi ham muốn quyền lực dẫn đến việc gây nguy hiểm cho người khác. Hãy cố gắng thông cảm với những người yếu đuối nhất đang ở giữa chúng ta!

Theo Aleteia



NHẬN BIẾT SUY NHƯỢC THẦN KINH

BS Vũ Phong



Mất ngủ là một trong những triệu chứng chủ yếu của suy nhược thần kinh. Mất ngủ do suy nhược thần kinh thì thời gian ngủ ban đêm không ít, nhưng ngủ không sâu và yên giấc cứ chập chờn, vì vậy ban ngày họ thường mệt mỏi và ngủ gật.

Dấu hiệu thường gặp khác của suy nhược thần kinh là mệt mỏi không có nguyên nhân, nghỉ ngơi bồi dưỡng cũng không thể phục hồi được thể lực, thậm chí càng ngủ càng cảm thấy suy yếu.

Đi kèm là trạng thái tinh thần bức bối khó chịu, không yên, nằm trên giường cứ suy nghĩ mông lung, khó đi vào giấc ngủ. Các cơ quan khác của cơ thể cũng thường cảm thấy khó chịu, như tim hồi hộp đập nhanh, tức ngực thở gấp, khó chịu ở dạ dày, kinh nguyệt không đều...

Người bệnh suy nhược thần kinh còn gặp các triệu chứng: đau mỏi cột sống, thắt lưng, cảm giác đau nhức cơ, rối loạn cảm giác... đau đầu, chóng mặt, hoa mắt, khó tập trung, trí nhớ giảm sút, dễ cáu kỉnh, cảm giác buồn nôn, chán ăn, trướng bụng, đầy hơi, táo bón...

Chị cần đi khám để có chẩn đoán chính xác bởi ở lứa tuổi tiền mãn kinh như chị cũng có nhiều nguyên nhân gây ra tình trạng trên.

(Theo Lancet 2020)

XỨ ĐOÀN AN NGHĨA, GP BÙI CHU MỪNG LỄ THÁNH TÂM CHÚA GIÊSU

Đaminh Ngô Đức Giang



Ngày 11.6.2021, GDPTTTCG xứ đoàn An Nghĩa, giáo hạt Ninh Cường, giáo phận Bùi Chu đã long trọng mừng kính lễ Thánh Tâm Chúa Giêsu, bốn mạng GDPTTTCG xứ đoàn lần thứ 5 và đón nhận thêm 46 tân đoàn viên.

Từ 04g45 sáng 11.6.2021, các tân đoàn viên đã tập trung về thánh đường và cùng với ông Giuse Phạm Văn Cách - đoàn trưởng xứ đoàn An Nghĩa - đón tiếp đại diện BCH GDPTTTCG GP Bùi Chu do ông cố Giuse Trần Thế Việt làm trưởng đoàn, cùng BCH các xứ đoàn thuộc giáo hạt Ninh Cường. Sau đó các tân đoàn viên tập nghi thức tuyên hứa.

Lúc 05g, Thánh lễ trọng thể do cha cố Giuse Phạm Thành Lâm - linh hướng xứ đoàn - cử hành. Đến hiệp dâng Thánh lễ có quý thầy, quý nữ tu, quý khách, quý chức Ban hành giáo, trên 300 đoàn viên xứ đoàn cùng cộng đoàn dân Chúa giáo xứ An Nghĩa.



Trước Thánh lễ, cha chủ tế chúc mừng bốn mạng xứ đoàn và 46 tân đoàn viên. Chia sẻ Tin Mừng, ngài hướng dẫn và khích lệ đoàn viên xứ đoàn hãy noi gương Thánh Tâm Chúa Giêsu,

sống bác ái, yêu thương nhau. Đồng thời luôn phó thác và tìm nguồn an ủi, bình an nơi Thánh Tâm Chúa Giêsu.

Sau bài giảng, cha chủ tế làm phép phù hiệu và long trọng chủ sự nghi thức tuyên hứa cho 46 tân đoàn viên.

Cuối lễ, vị đại diện xứ đoàn có lời cảm ơn cha xứ, đại diện BCH GĐPTTTG các cấp, quý khách và cộng đoàn.

Được biết, cùng ngày 1.6.2021, cha Giuse Vũ Tiến Tạng, linh hướng GĐPTTTG xứ đoàn Nam Điền, giáo hạt Phú Nhai đã chủ sự nghi thức tuyên hứa cho 45 tân đoàn viên xứ đoàn.



**GDPTTTCG XỨ ĐOÀN QUẦN CỐNG
GIÁO HẠT PHÚ NHAİ, GIÁO PHẬN BÙI CHU
BẦU BAN CHẤP HÀNH, KHÓA III, NHIỆM KỲ 2021-2025**

Đaminh Ngô Đức Giang



GDPTTTCG xứ đoàn Quần Cống, giáo hạt Phú Nhại, GP Bùi Chu đã họp để bầu Ban chấp hành khóa III, nhiệm kỳ 2021-2025. Kết quả đã thống nhất bầu Ông Giuse Phạm Văn Huệ làm Đoàn trưởng.

Nối tiếp, lúc 17g30 ngày 08.08.2021, Chúa nhật XX thường niên - Lễ Đức Mẹ Hồn Xác Lên Trời - Cha Giuse Vũ Thế Nhinh, chánh xứ Quần Cống kiêm linh hướng xứ đoàn đã cử hành Thánh lễ và chủ sự nghi thức tuyên hứa, trao bằng bổ nhiệm cho các tân chức.

Về tham dự Thánh lễ và chúc mừng có BTV GDPTTTCG Giáo phận Bùi Chu do ông cố Giuse Trần Thế Việt dẫn đầu. Ngoài ra, còn có sự hiện diện của quý chức BHG và cộng đoàn giáo xứ.

Đầu lễ, cha linh hướng có lời chúc mừng tân BCH GDPTTTCG xứ đoàn. Trong bài giảng, ngài diễn giảng về nguồn yêu thương của Thánh Tâm Chúa dành cho nhân loại, cách riêng cho các thành viên GDPTTTCG của xứ đoàn cũng như tất cả cộng đoàn tham dự.

Sau Thánh lễ, vị đại diện cho tân BCH cảm tạ cha linh hướng, đại diện BTV GDPTTTCG GP Bùi Chu, quý chức và cộng đoàn giáo xứ.

Kết thúc, cha linh hướng và tân BCH chụp ảnh lưu niệm trước khi ra về.

XỨ ĐOÀN VÕ DŨNG, GIÁO PHẬN XUÂN LỘC CHIA SẺ YÊU THƯƠNG TRONG MÙA DỊCH

Nguyễn Trung Phước



Chiều 17.7.2021, được sự đồng thuận của cha chánh xứ kiêm linh hướng GDPTTTCG xứ đoàn Võ Dũng, Ban chấp hành GDPTTTCG xứ đoàn đã chung tay với Ban thường vụ HĐMVGX để chăm lo đời sống cho các đoàn viên và gia đình trong phạm vi giáo xứ, không phân biệt tôn giáo và người tạm cư đang gặp khó khăn do giãn cách xã hội, BCH và đoàn viên đã phân hơn 16.000 quả trứng gà đến các giáo họ, giáo xóm để gửi đến mỗi nóc nhà 10 quả trứng. Tuy nhiên, tùy vào số lượng nhân khẩu trong nóc gia nhiều hay ít, quý ông trưởng xóm sẽ bổ sung thêm cho các gia đình để đủ dùng.

Đây là phần quà nhỏ được một số đoàn viên trong giáo xứ có lòng hảo tâm ủng hộ, để đoàn thể GDPTTTCG có nguồn kinh phí mua đủ số lượng trứng với giá tốt từ các nhà cung cấp, đem chia sẻ với các gia đình trong giáo xứ và chung tay với giáo xứ trong việc chăm lo cho đời sống của các gia đình trong mùa dịch.

Kính chúc các đoàn viên và gia đình luôn tìm được an bình nơi Thánh Tâm Chúa Giêsu và lòng thương xót vô biên của Thiên Chúa

ĐOÀN VIÊN XỨ ĐOÀN THẠCH ĐÀ SINH HOẠT TRONG VÙNG CÁCH LY

Phanxicô X. Ngô Văn Nhân

trên địa bàn: hẻm 434/16 Phạm Văn Chiêu, TDP 4, phường 9, quận Gò Vấp, TPHCM. Đây là con hẻm nhỏ đã có từ 70 năm trước, hiện nay có 32 nóc gia với 212 nhân khẩu; cùng 10 phòng trọ với 56 nhân khẩu. Đặc thù là hẻm có 96% là người Công giáo, trong đó có 10 đoàn viên GDPTTTCG.

Thật bất ngờ, lúc 17g30 thứ Sáu, ngày 25.6.2021, khi mọi người đi làm về chuẩn bị bữa cơm tối, thì hai đầu hẻm được lực lượng chức năng mang rào chắn kiên cố đến chặn lại, giăng dây và treo bảng “Khu vực cách ly”. Thế là “nội bất xuất, ngoại bất nhập”. Mọi người hoang mang hỏi nhau: “Nhà nào vậy, ai bị nhiễm F0 vậy...”.

Thì ra trong hẻm chúng tôi có 1 thành viên bị F0. Anh thanh niên này rất ngoan hiền, đi bộ đội về xin làm việc tại



Tôi là Phanxicô Xaviê Nguyễn Văn Nhân - Phó ngoại vụ xứ đoàn Thạch Đà kiêm thư ký GDPTTTCG giáo hạt Xóm Mới - xin giới thiệu đến các đoàn viên cảm nhận cuộc sống của tôi trong khu vực bị cách ly.

Gia đình tôi ở giáo họ Marcô, giáo xứ Thạch Đà, giáo hạt Xóm Mới, TGP Sài Gòn, nằm

một nhà hàng trong khu nấu ăn. Ngoài giờ đi làm về, anh sống khép kín trong nhà với bố mẹ, ít khi ra ngoài, nên chỉ bản thân anh (F0) và bố mẹ (F1) được y tế phường 9 đưa đi cách ly tập trung. Còn bà con trong hẻm tạm thời cách ly tại nhà.

Bỗng dưng hẻm chúng tôi bình yên lạ thường, nhà nào ở nhà nấy, mọi giao dịch bên ngoài như mua thực phẩm hoặc vật dụng khác đều phải



nhờ người quen bên ngoài. Trong những ngày sống trong khu cách ly, đầu rất lo âu và buồn chán, vì chưa biết sáng mai thức dậy sẽ ra sao. Đêm ngủ không yên giấc và hồi hộp mỗi khi nghe tiếng còi xe cứu thương vọng tới... Thế nhưng, qua điện thoại, mọi người nhắc nhở nhau siêng năng cầu nguyện và phó thác vào sự quan phòng của Thiên Chúa.

Riêng anh em đoàn viên trong hẻm luôn nhắc nhở nhau siêng năng làm giờ thánh tôn sùng Thánh Tâm Chúa Giêsu mỗi ngày, luôn trông cậy và phó thác vào tình yêu vô biên của Thánh Tâm Chúa Giêsu, để xin Ngài sớm giải thoát chúng ta qua cơn đại dịch này, trước mắt là được dỡ bỏ cách ly. Ngoài ra, cùng bảo nhau tích cực giúp đỡ bà con trong hẻm, như nhận gạo, rau củ quả, thực phẩm, nhu yếu phẩm... do giáo xứ, chính quyền, các đoàn thể và ân nhân gửi đến bà con, sau đó phân chia đồng đều và phân phối đến từng hộ dân.

Đặc biệt, sáng 26.6.2021, khi nhân viên y tế đến xét nghiệm (lần 1) cho cả xóm,

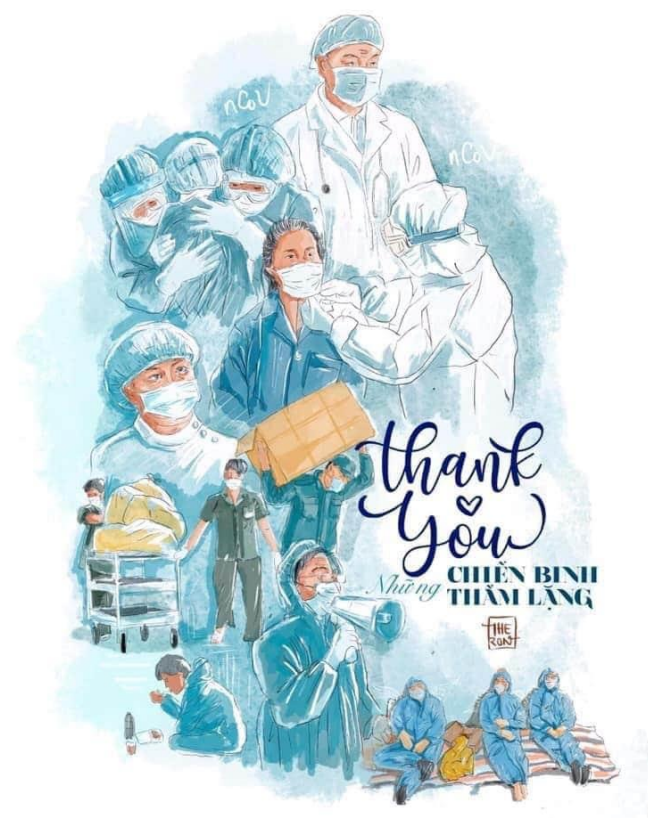
anh em đoàn đoàn viên hướng dẫn bà con xếp hàng ngay ngắn, giữ khoảng cách để chờ đến lượt xét nghiệm.

Buổi sáng Chúa nhật 27.6.2021, lúc 07g, các gia đình đều mở tivi tham dự Thánh lễ trực tuyến do Đức TGM Giuse Nguyễn Năng chủ sự. Các bài thánh ca, câu đối đáp trong Thánh lễ, bài giảng của ĐTGM Giuse... trong Thánh lễ vọng ra từ các gia đình, tạo nên bầu khí thật trầm ấm và xúc động nơi khu xóm.

Cuộc sống bình lặng trôi qua với niềm tin và phó thác vào lòng thương xót của Chúa đang dần quen với mọi người, thì lúc 09g thứ Ba, ngày 29.6.2021, nhân viên y tế đến xét nghiệm lần 2 cho bà con. Các đoàn viên lại hướng dẫn bà con giữ trật tự, khoảng cách... để chờ được xét nghiệm. Đồng thời, y tế phường 9 báo cho bà con 1 tin rất vui, là kết quả xét nghiệm lần 1, mọi người đều âm tính.

Và rồi, bà con đã vỡ òa niềm vui và hạnh phúc, khi lúc

20g ngày 30.6.2021, Chủ tịch UBND, Công an và các ban ngành phường 9, quận Gò Vấp đã đến thông báo: Qua 2 lần xét nghiệm, người thân trong gia đình bị F0 và mọi người đều âm tính, nên chính quyền tháo bỏ cách ly.



Xin tạ ơn Chúa, cảm ơn mọi người, đội ngũ y bác sĩ, ban ngành đoàn thể, những chiến binh thầm lặng... đã cộng tác với giáo xứ, với chính quyền địa phương và với nhau để góp phần ngăn chặn cơn đại dịch này.

XỨ ĐOÀN HÀ NỘI CÙNG NHAU VƯỢT KHÓ

Văn Chiến



“Có ở trong tâm dịch, chúng ta mới thấy thương những người bị bệnh và những người đang ngày đêm miệt mài chống dịch.” Đó là tâm tình của cha Giuse Vũ Minh Danh, chánh xứ Hà Nội khi ngài động viên quý chức, ban Caritas, các đoàn thể Công giáo Tiến hành, trong đó có đoàn thể GDPTTTCG xứ đoàn Hà Nội cùng các ân nhân chung tay cùng giáo xứ “chia sẻ yêu thương” đến 29 hộ gia đình thuộc giáo họ Thánh Giuse, giáo xứ Hà Nội vừa bị cách ly từ ngày 06.7.2021 đến nay.

Sau 2 ngày vận động, lúc 10g sáng thứ Bảy, ngày 10.7.2021, thừa lệnh cha chánh xứ Hà Nội, đại diện BTV HĐMVGX và Ban Caritas, đã thay mặt cha xứ, HĐMVGX, ban Caritas, các đoàn thể Công giáo Tiến hành và các ân nhân đến giáo họ Thánh Giuse trao tặng quà cho 29 hộ dân (không phân biệt tôn giáo), trong đó có 3 hộ đoàn viên GDPTTT CG xứ đoàn Hà Nội, mỗi hộ nhận được 500.000đ tiền mặt, nửa ký thịt heo, xương ống và giá đỗ tươi.

Thay mặt cha xứ, ông Phêrô Nguyễn Văn Chiến - thư ký



HĐMVGX kiêm đoàn trưởng GDPTTTCG xứ đoàn Hà Nội - có lời động viên và ước mong mọi người luôn tin thác vào sự quan phòng của Thiên Chúa. Giáo xứ gửi đến bà con một chút quà nhỏ và cầu chúc trong giáo họ không có thêm ca F0 nào nữa.

Thay mặt bà con, ông trùm chánh Giuse Vũ Mạnh Dưỡng ngỏ lời cảm ơn cha chánh xứ, HĐMVGX, Ban Caritas, các đoàn thể và ân nhân đã đồng cảm đến chia sẻ những khó khăn của 29 hộ dân thuộc giáo họ Giuse đang bị phong tỏa. Ông cho biết: “Trong những ngày qua, bà con giáo dân trong khu xóm luôn siêng năng cầu nguyện và phó thác vào sự quan phòng của Thiên Chúa, chia sẻ và nâng đỡ nhau, đặc biệt là các hộ khó khăn, không phân biệt tôn giáo. Mọi người luôn nhắc nhở nhau tuân thủ các qui định 5K để sớm đẩy lùi cơn dịch bệnh.”

Thay mặt hội viên các đoàn thể Công giáo Tiến hành, chị Elizabet Vũ Thị Tuyết Sen - Ủy viên BCH GDPTTTCG xứ đoàn Hà Nội - cảm ơn BCH các đoàn thể đã nhớ cầu nguyện và chia sẻ yêu thương đến các hội viên của mình đang ở trong khu vực bị cách ly.



Bà Lucia Trần Thị Hoa - Thủ quỹ HĐMVGX kiêm phó Ban Caritas giáo xứ Hà Nội - cho biết: Để có khoản kinh phí trên, đó là sự động viên và đóng góp của cha chánh xứ, HĐMVGX, các đoàn thể Công giáo Tiến hành và các ân nhân.

Buổi trao quà kết thúc lúc 10g30 cùng ngày. Nguyện xin Thiên Chúa giàu lòng thương xót sớm chữa lành cho bà con đang bị phong tỏa, và trả công bội hậu cho cha chánh xứ, HĐMVGX, các đoàn thể và các ân nhân.

GUƠNG SÁNG THỰC THI BÁC ÁI CỦA GDPTTTCG XỨ ĐOÀN BÌNH AN

Maria Đoàn Thị Lệ Thu



Để đoàn thể GDPTTTCG thực hiện tốt công tác bác ái dưới nhiều lĩnh vực, địa điểm khác nhau... đó là sự góp tích cực của BCH GDPTTTCG các cấp, mà nền tảng khởi đi từ cấp xứ đoàn. Trong đó, xứ đoàn Bình An đã có nhiều đóng góp tích cực cho những cuộc vận động của GDPTTTCG TGP và giáo hạt Bình An. Để xứ đoàn Bình An đón nhận được những món quà bác ái là do sự tận tâm, khéo léo của vị đoàn trưởng xứ đoàn Bình An, bà Maria Nguyễn Thị Thoa.

Bà Thoa năm nay đã 81 tuổi và là vị đoàn trưởng có tuổi đời lớn nhất của giáo hạt Bình An. Tuy nhiên, bà vẫn minh mẫn và giải quyết công việc một cách từ tốn, có tình có lý. Với dáng người nhỏ bé và chiếc xe đạp là người bạn đồng hành, bà đi từ nhà này đến nhà khác để thăm hỏi, vận động bác ái khi cần thiết. Có lẽ, uy tín và sự nhiệt tình của bà phát xuất từ tấm lòng nhân hậu nên khó ai có thể từ chối khi bà đến nhờ họ giúp đỡ. Bà không xin cho mình mà bà xin cho những nơi cần đến sự giúp đỡ của mọi người trong

tình yêu Thiên Chúa. Làm sao có thể từ chối khi bà nói rằng: “Chúa đã dẫn đường cho tôi đến đây để nhờ sự giúp đỡ của ông bà...”.

Ngoài việc thực thi bác ái, Xđ. Bình An còn nổi trội trong việc đọc kinh Đền tạ tại các gia đình trong giáo xứ. Trừ những



ngày đặc biệt, thì mỗi tối xứ đoàn đều đi đọc kinh vào một khung giờ nhất định lúc 18g00. Tuy tuổi đã cao và sức khỏe không tốt lắm, nhưng trong giờ

kinh Đền tạ tại xứ đoàn bà luôn hiện diện.

Đặc biệt chuyến chia sẻ bác ái của giáo hạt Bình An tại Rạch Dầu và chuyển bác ái mới đây của TGP tại giáo xứ Đe somei, giáo phận Kon Tum bà đều tham gia. Khi được tận mắt chứng kiến những khó khăn của bà con, bà Thoa đã vận động đoàn viên đóng góp giúp “con dê núi”, giáo xứ Đe Somei, GP Kontum được 20.000.000đ, 2 áo lễ và 2 khăn bàn thánh.

(Xem mục bác ái trang 70)

Việc nhà Chúa bà đã giỏi còn việc nhà bà cũng đâu thua kém. Ông nhà năm nay đã 86 tuổi. Hai mắt ông đã đi mổ cườm nhưng vẫn không nhìn thấy. Tuy ở chung với con trai và con dâu, nhưng việc cơm nước và chăm sóc ông đều do một mình bà đảm đương, lui cui làm cơm cho ông, mà luôn là những món ông thích. Sau đó, bà còn tự tay chăm cho ông từng muỗng cơm, ly nước... Vậy đó, nhưng chưa hề nghe bà than khổ trong việc chăm sóc cho ông.

Với giáo hạt Bình An, thì bà là một đoàn trưởng gương mẫu trong hoạt động tông đồ giáo dân. Tuy việc làm của bà còn nhỏ nhoi so với nhiều đoàn viên

khác, nhưng cũng xin Chúa trả công cho những đóng góp của bà cho đoàn thể GĐPTTTCG. Mong cho GĐPTTTCG được có nhiều

đoàn viên có cuộc sống “Tốt đạo đẹp đời” như bà, để làm sáng danh Thánh Tâm Chúa.

GIÁO HẠT BÌNH AN - MÙA COVID

Maria Đoàn Thị Lệ Thu

Vì cơn đại dịch lần thứ 4 bùng phát ngày càng lan rộng, nguy cơ lây nhiễm tăng cao... nên ngày 22.05.2021, Tòa Tổng giám mục Sài Gòn đã thông báo tạm ngưng các sinh hoạt cộng đoàn, trong đó sinh hoạt của đoàn thể GĐPTTTCG TGP Sài Gòn.

Trong thời gian giãn cách xã hội, các xứ đoàn đều ngưng mọi sinh hoạt; các đoàn viên không được gặp nhau nhưng vẫn có thể liên lạc và trao đổi thông qua Zalo, face... Trong group của BCH GĐPTTTCG giáo hạt Bình An, các anh chị vẫn liên lạc, thông tin với nhau qua việc chia sẻ lời Chúa và cầu nguyện hằng ngày với các bài viết của anh Louis Phạm Chí Hùng - Đoàn trưởng xứ đoàn Mông Triệu. Khi có tin hiệu sự, các anh chị cũng đăng

lên và cùng nhau hiệp ý dâng lời cầu nguyện cho linh hồn đã về nhà Chúa. BCH giáo hạt cũng thường xuyên thăm hỏi cùng động viên nhau cầu nguyện để vượt qua đại dịch và xin ơn chữa lành cho các bệnh nhân.

Cũng qua group của Zalo, xứ đoàn Chánh Hưng đã sinh hoạt với nhau qua hình thức online. Mỗi ngày từ sáng sớm, các anh chị đã gửi đến nhau những lời chúc bình an trong Thánh Tâm Chúa và những lời thăm hỏi động viên nhau tin tưởng và phó thác vào sự quan phòng của Thiên Chúa. Lời cầu nguyện trong mùa dịch và lời thăm hỏi người bệnh là món quà tinh thần vô cùng có ý nghĩa.

Được biết, xứ đoàn Chánh Hưng có 20 đoàn viên mà có

đến 6 đoàn viên và thân nhân bị dương tính. Chị Catarina Huỳnh Thị Kim Thanh chia sẻ: “Thanh lo lắng lắm và rất xuống tinh thần khi hai vợ chồng đều dương tính, ông xã bị nặng hơn phải nhập viện. Mỗi lần nhìn thấy tin nhắn của các chị em, Thanh mừng lắm và cảm thấy vững tâm hơn. Từ hôm hết bệnh, ông xã Thanh tuy là người ngoại đạo nhưng lại bắt đầu đọc kinh Lòng Thương Xót Chúa và có ý xin học đạo”. Các anh chị tin tưởng vào lời cầu nguyện của đoàn thể và hơn hết nhờ đức tin mạnh mẽ tin thác vào sự quan phòng của Thiên Chúa và nhờ Vaccine Giêsu nên tất cả đều bình phục.

Bốn tháng giãn cách mùa Covid cũng đã qua nhưng nỗi buồn vẫn còn đó. Hôm nay, BCH ngồi cập nhật lại báo cáo của các xứ đoàn có 32 đoàn viên, thân nhân và ân nhân mất trong 4 tháng giãn cách. Nhiều nhất là xứ đoàn Bình An

có 12 đoàn viên và 3 ân nhân. Cho dù tin rằng sự sống chỉ thay đổi mà không mất đi, chết là về nhà Cha trên trời, nhưng đối với người thân, tránh sao khỏi sự nhớ thương và đau buồn.

Rồi niềm vui vỡ òa khi ngày 01.10.2021, Tòa TGM Sài Gòn có thông báo về việc ‘Tái khởi động một phần sinh hoạt cộng đoàn’. Từ hôm nay, tiếng chuông nhà thờ lại tiếp tục vang lên mời gọi giáo dân mau đến nhà Chúa hiệp dâng Thánh lễ. Sinh hoạt của BCH hạt và các xứ đoàn còn hạn chế do một số quy định vì sự an toàn. Tuy nhiên, cũng có xứ đoàn đã tiếp tục tổ chức ngắm tràng Thánh giá vào ngày thứ Sáu, cho dù chỉ có năm đoàn viên tham dự.

Tạ ơn Chúa đã luôn ở bên và ban bình an để cho chúng con còn được gặp nhau và sinh hoạt trong tình yêu thương của Thánh Tâm Chúa.



TRANG BÁC ÁI

Ban Bác ái - Xã hội GDPTTTCG TGPSG chân thành cảm ơn sự giúp đỡ của quý ân nhân, đã hỗ trợ công tác bác ái của đoàn thể trong tháng 07.2021 gồm:

1/ Ân nhân giúp gạo người nghèo tháng 07/2021

- Ông Đạo, Xđ. Thái Bình	200.000đ
- Ông Báo, Xđ. Thái Bình	100.000đ
- Ông Cường, Xđ. Thái Bình	100.000đ
- Ông Dũng, Xđ. Thái Bình	100.000đ

2/ Ân nhân giúp nôi cháo phục vụ bệnh nhân B/v Phạm Ngọc Thạch:

- Xứ đoàn Bình Đông, giáo hạt Bình An (Tháng 7/2021)	1.200.000đ
- Xứ đoàn Bình Đông, giáo hạt Bình An (Tháng 8, 9, 10/2021)	3.000.000đ
- Xứ đoàn Hà Đông, giáo hạt Xóm Mới (Tháng 7/2021)	300.000đ

3/ Ân nhân giúp công tác Ban Bác ái

- Một ân nhân giáo xứ Bắc Dũng, giáo hạt Xóm Mới, giúp	
* Nôi cháo bệnh viện Phạm Ngọc Thạch	1.250.000đ
* Công tác Ban bác ái	1.250.000đ

4/ Giúp “con dê núi”, giáo xứ Đê Somei, GP Kontum

** GDPTTTCG giáo hạt Bình An

- Xứ đoàn Bình Xuyên	2.000.000đ
- Xứ đoàn Bình Thái	2.000.000đ
- Xứ đoàn Bình Hưng	1.000.000đ
- Xứ đoàn Chánh Hưng	272 khăn rửa tội
- Xứ đoàn bình An	20.000.000đ; 2 áo lễ; 2 khăn bàn thánh

** Danh sách ân nhân đóng góp của xứ đoàn Bình An

- Cô Loan	5.000.000đ	- Cô Hòa, anh Long	1.000.000đ
- Ông bà cố Thuận	3.500.000đ	- Bà quý Toàn	1.000.000đ
- Cô Tuyết 1B	3.000.000đ	- Cô Hường BT	500.000đ
- Cô Thơm	1.500.000đ	- Cô Tuyết 1A	500.000đ

- Ông Trương Ty	500.000đ	- Bà Hương	200.000đ
- Chị Tân	500.000đ	- Cô Chấn	200.000đ
- Chị Trang	500.000đ	- Bà Khấn	200.000đ
- Bà chánh Thoa	450.000đ	- Cô Kiệm	200.000đ
- Ông bà trùm Bình	400.000đ	- Ông Hạnh	150.000đ
- Ông bà cố Đài	300.000đ	- Cô Toàn	100.000đ
- Anh Đệ	300.000đ	- Cô Hoàn 2 áo lễ, 2 khăn bàn Thánh	

**** Giáo hạt Xóm Mới:** GĐPTTT xứ đoàn Nữ Vương Hòa Bình 500.000đ

HIỆP Ý CẦU NGUYỆN

Trong niềm cậy trông vào Chúa Giêsu Phục sinh, xin Thánh Tâm Chúa Giêsu sớm đưa linh hồn các ân nhân và đoàn viên Gia đình PTTT Chúa Giêsu chúng con về hưởng Nhan Thánh Chúa:

1/ Cụ Đaminh Phạm Công Thân, SN 1920. Đoàn viên GĐPTTTTCG xứ đoàn Trung Linh, giáo Hạt Bùi Chu; ân nhân GĐPTTTTCG GP Bùi Chu. Được Chúa gọi về ngày 27.5.2021.

2/ Bà Maria Phạm Thị Tý (Riễm), SN 1935. Đoàn viên GĐPTTTTCG xứ đoàn Xuân Phong, giáo hạt Tứ Trùng, GP Bùi Chu. Thân mẫu anh Vinhson Mai Văn Thủ, đoàn trưởng xứ đoàn Xuân Phong. Được Chúa gọi về ngày 15.06.2021.

3/ Bà Maria Ngô Thị Hoàng (Khuyên), SN 1952. Đoàn viên và ân nhân GĐPTTTTCG xứ đoàn Kim Thành, giáo hạt Quần Phương; ân nhân GĐPTTTTCG GP Bùi Chu. Hiền thê anh Gioakim Ngô Ngọc Hoàng, ủy viên BCH GĐPTTTTCG hạt Quần Phương. Được Chúa gọi về ngày 16.06.2021.

4/ Bà Maria Cao Thị Ngọt, SN 1957. Đoàn viên và ân nhân GĐPTTTTCG xứ đoàn Hải Nhuận, giáo hạt Quần Phương, giáo phận Bùi Chu. Được Chúa gọi về ngày 18.06.2021.

5/ Ông Gioan Baotixita Phan Văn Bốn, SN 1931. Đoàn viên GĐPTTTTCG xứ đoàn Thánh Nguyễn Duy khang, giáo hạt Thủ Đức, TGP Sài Gòn. Được Chúa gọi về ngày 18.06.2021.

6/ Ông Gioakim Trịnh Văn Khang, SN 1963. Đoàn viên GĐPTTTTCG xứ đoàn Kim Thành, giáo hạt Quần Phương; ân nhân GĐPTTTTCG GP Bùi Chu. Được Chúa gọi về ngày 20.06.2021.

7/ Ông Phêrô Bùi Thanh Tâm, SN 1926. Nguyên đoàn trưởng Xđ. Thị Nghè, giáo hạt Gia Định, TGP Sài Gòn. Được Chúa gọi về ngày 20.06.2021.

8/ Ông Đaminh Mai Xuân Tước, SN 1958. Đoàn viên GĐPTTTCG xứ đoàn Kiên Lao, giáo hạt Bùi Chu; ân nhân GĐPTTTCG GP Bùi Chu. Được Chúa gọi về ngày 21.6.2021.

9/ Ông Đaminh Ngô Xuân Tân, SN 1948. Đoàn viên GĐPTTTCG xứ đoàn Kiên Lao, giáo hạt Bùi Chu; ân nhân GĐPTTTCG GP Bùi Chu. Được Chúa gọi về ngày 22.6.2021.

10/ Ông Giacôbê Võ Văn Phải, SN 1932. Đoàn viên GĐPTTTCG Xđ. Thủ Thiêm, giáo hạt Thủ Thiêm; ân nhân GĐPTTTCG TGP Sài Gòn. Nguyên: UV Phụng vụ GĐPTTTCG TGP SG; Trưởng ban BCH hạt Thủ Thiêm; Đoàn trưởng Xđ. Thủ Thiêm. Được Chúa gọi về ngày 22.6.2021.

11/ Bà Maria Lương Thị Quỳ, SN 1924. Đoàn viên GĐPTTTCG xứ đoàn Trung Thành, giáo hạt Quần Phương; ân nhân GĐPTTTCG GP Bùi Chu. Được Chúa gọi về ngày 26.06.2021.

12/ Anh Giuse Bùi Trung Hiếu, SN 2003. Đoàn viên và ân nhân GĐPTTTCG xứ đoàn Hai Giáp, giáo hạt Quần Phương, GP Bùi Chu. Được Chúa gọi về ngày 27.06.2021.

13/ Ông Phaolô Trần Văn Hời, SN 1949. Đoàn viên GĐPTTTCG Xđ. Tua Tân, giáo hạt Tonle Mekong, GP Phnom Penh. Được Chúa gọi về ngày 30.06.2021.

14/ Ông Phêrô Phan Văn Sương, SN 1946. Đoàn viên GĐPTTTCG Xđ. Bò Ót, giáo hạt Long Xuyên, GP Long Xuyên. Được Chúa gọi về ngày 03.7.2021.

15/ Bà Anna Đoàn Thị Kỷ, SN 1934. Đoàn viên GĐPTTTCG xứ đoàn Văn Côi, giáo hạt Tân Sơn Nhì, TGP Sài Gòn. Được Chúa gọi về ngày 07.07.2021.

16/ Ông Phanxicô Nguyễn Văn Tư, SN 1941. Đoàn viên GĐPTTTCG xứ đoàn Gò Mây, giáo hạt Tân Sơn Nhì, TGP Sài Gòn. Được Chúa gọi về ngày 09.07.2021.

17/ Bà Maria Phạm Thị Cậy, SN 1934. Đoàn viên GĐPTTTCG xứ đoàn Văn Côi, giáo hạt Tân Sơn Nhì, TGP Sài Gòn. Được Chúa gọi về ngày 15.07.2021.

18/ Bà Anna Đoàn Thị Kỷ, SN 1934. Đoàn viên GĐPTTTCG Xđ. Văn Côi, giáo hạt Tân Sơn Nhì, TGP Sài Gòn. Đã được Chúa gọi về ngày 07.07.2021.

19/ Ông Phanxicô Nguyễn Văn Tư, SN 1941. Đoàn viên GDPTTTCG Xđ. Gò Mây, giáo hạt Tân Sơn Nhì, TGP Sài Gòn. Đã được Chúa gọi về ngày 09.07.2021.

20/ Bà Maria Phạm Thị Cây, SN 1933. Đoàn viên GDPTTTCG Xđ. Văn Côi, giáo hạt Tân Sơn Nhì, TGP Sài Gòn. Đã được Chúa gọi về ngày 15.07.2021 .

21/ Ông Nguyễn Văn Diễm. Thân phụ chị Maria Madalêna Nguyễn Thị Kim Loan - thủ quỹ GDPTTTCG xứ đoàn Bình Hưng, giáo hạt Bình An, TGP Sài Gòn. Tạ thế ngày 12.07.2021.

22/ Bà Anna Nguyễn Thị Vóc. Đoàn viên GDPTTTCG Xđ. Bình Thuận, giáo hạt Bình An, TGP Sài Gòn. Được Chúa gọi về ngày 21.07.2021.

23/ Bà Maria Hoàng Thị Soi. Ân nhân GDPTTTCG Xđ. Bình An, giáo hạt Bình An, TGP Sài Gòn. Được Chúa gọi về ngày 21.07.2021.

24/ Bà Maria Phạm Thị Thơm. Ân nhân GDPTTTCG Xđ. Bình An, giáo hạt Bình An, TGP Sài Gòn. Được Chúa gọi về ngày 21.07.2021.

25/ Ông Phaolô Phạm Công Thành, SN 1948. Đoàn viên GDPTTTCG Xđ. Tân Châu, giáo hạt Tân Sơn Nhì, TGP Sài Gòn. Đã được Chúa gọi về ngày 24.07.2021.

26/ Ông Phêrô Trần Văn Thiều. Đoàn viên GDPTTTCG Xđ. Bình An, giáo hạt Bình An. Được Chúa gọi về ngày 26.07.2021.

27/ Cụ ông Vincente Nguyễn Văn Khải, SN 1937. Đoàn viên GDPTTTCG Xđ. Tân Hưng, giáo hạt Hóc Môn, TGP Sài Gòn. Được Chúa gọi về ngày 26.07.2021.

28/ Bà Maria Nguyễn Thị Dân. Đoàn viên GDPTTTCG Xđ. Chánh Hưng, giáo hạt Bình An, TGP Sài Gòn. Được Chúa gọi về ngày 29 .07.2021.

29/ Bà Anna Vũ Thị Mậu. Đoàn viên GDPTTTCG Xđ. Bình An, giáo hạt Bình An, TGP Sài Gòn. Được Chúa gọi về ngày 31.07.2021.

30/ Bà Anna Nguyễn Thị Lan. Đoàn viên GDPTTTCG Xđ. Bình An, giáo hạt Bình An, TGP Sài Gòn. Được Chúa gọi về ngày 31.07.2021.

31/ Ông Gioan Baotixita Đình Công Toàn. Đoàn viên và ân nhân GDPTTTCG Xđ. Kiên Lao, giáo hạt Bùi Chu, GP Bùi Chu. Được Chúa gọi về tháng 8 năm 2021.

32/ Ông Đaminh Lương Văn Huyền. Đoàn viên và ân nhân GDPTTTCG Xđ. Thánh Danh, giáo hạt Bùi Chu, GP Bùi Chu. Được Chúa gọi về tháng 8 năm 2021.

33/ Ông Gioan Mai Tiến Dũng. Đoàn viên và ân nhân, GDPTTTCG xứ đoàn Kiên Lao, giáo hạt Bùi Chu, GP Bùi Chu. Được Chúa gọi về tháng 8 năm 2021.

34/ Ông Giuse Trần Xuân Lai. Đoàn viên GDPTTTCG Xđ. Bình Đông, giáo hạt Bình An, TGP Sài Gòn. Được Chúa gọi về ngày 01.08.2021.

35/ Ông Giuse Phạm Công Tuyển, SN 1949. Đoàn viên và ân nhân GDPTTTCG xứ đoàn Quần Cống, giáo hạt Phú Nhai, GP Bùi Chu. Được Chúa gọi về ngày 03.08.2021.

36/ Ông Gioakim Phạm Thế Hùng, SN 1959. Nguyên Đoàn phó ngoại vụ GDPTTTCG Xđ. Hy Vọng, giáo hạt Tân Sơn Nhì, TGP Sài Gòn. Đã được Chúa gọi về ngày 04.08.2021.

37/ Bà Anna Nguyễn Thị Thơm. Đoàn viên GDPTTTCG Xđ Bình Thuận, giáo hạt Bình An, TGP Sài Gòn. Được Chúa gọi về ngày 05.08.2021.

38/ Ông Gioan Baotixita Nguyễn Văn Hùng. Ân nhân GDPTTTCG Xđ. Bình An, giáo hạt Bình An, TGP Sài Gòn. Được Chúa gọi về ngày 05.08.2021.

39/ Bà Maria Hoàng Thị Bạch Lan. Đoàn viên GDPTTTCG Xđ. Bình An, giáo hạt Bình An, TGP Sài Gòn. Được Chúa gọi về ngày 06.08.2021.

40/ Ông Gioan Mai Văn Phú, SN 1964. Đoàn viên và ân nhân GDPTTTCG xứ đoàn Kiên Lao, giáo hạt Bùi chu, GP Bùi Chu. Được Chúa gọi về ngày 06.08.2021.

41/ Bà Maria Trần Thị Nhài. -Đoàn viên GDPTTTCG Xđ. Bình Thuận, giáo hạt Bình An, TGP Sài Gòn. Được Chúa gọi về ngày 07.08.2021.

42/ Bà Maria Nguyễn Thị Lan. Đoàn viên GDPTTTCG Xđ. Bình Thuận, giáo hạt Bình An, TGP Sài Gòn. Được Chúa gọi về ngày 07.08.2021.

43/ Bà Catarina Lại Thị Minh Nguyệt. Đoàn viên GDPTTTCG Xđ. Bình An, giáo hạt Bình An, TGP Sài Gòn. Được Chúa gọi về ngày 08.08.2021.

44/ Bà Maria Đỗ Thị Sợi. Phu nhân anh Đaminh Nguyễn Xuân Thảo - Đoàn trưởng GDPTTTCG Xđ. Bình Thái, giáo hạt Bình An, TGP Sài Gòn. Được Chúa gọi về ngày 08.08.2021.

45/ Ông Phêrô Phạm Văn Hùng, SN 1965. Đoàn viên GDPTTTCG Xđ. Nam Hưng, giáo hạt Hóc Môn, TGP Sài Gòn. Được Chúa gọi về ngày 08.08.2021.

46/ Ông Phêrô Phan Quang Đán. Đoàn viên GDPTTTCG Xđ. Bình An, giáo hạt Bình An. Được Chúa gọi về ngày 10.08.2021.

47/ Ông Giêrônimô Vũ Văn Tĩnh. Đoàn viên GĐPTTTCG Xđ, Bình Thuận, giáo hạt Bình An, TGP Sài Gòn. Được Chúa gọi về ngày 11.08.2021.

48/ Bà Têrêsa Phạm Thị Hương. Đoàn viên GĐPTTTCG Xđ. Bình An, giáo hạt Bình An, TGP Sài Gòn. Được Chúa gọi về ngày 11.08.2021.

49/ Ông Vinhson Hoàng Văn Phán, SN 1932. Đoàn viên và ân nhân GĐPTTTCG xứ đoàn Hai Giáp, giáo hạt Quần Phương, GP Bùi Chu. Được Chúa gọi về ngày 12.08.2021.

50/ Bà Maria Lê Thị Sen. Đoàn viên GĐPTTTCG Xđ. Bình An, giáo hạt Bình An, TGP Sài Gòn. Được Chúa gọi về ngày 13.08.2021.

51/ Bà Maria Hoàng Thị Lý. Đoàn viên GĐPTTTCG Xđ. Bình Thái, giáo hạt Bình An, TGP Sài Gòn. Được Chúa gọi về ngày 16.08.2021.

52/ Ông Giuse Nguyễn Văn Toàn. Đoàn viên GĐPTTTCG Xđ. Bình Đông, giáo hạt Bình An, TGP Sài Gòn. Được Chúa gọi về ngày 16.08.2021.

53/ Bà Têrêsa Nguyễn Thị Nhiệm. Đoàn viên GĐPTTTCG Xđ. Bình Thuận, giáo hạt Bình An, TGP Sài Gòn. Được Chúa gọi về ngày 17.08.2021.

54/ Bà Maria Phạm Thị Đình. Đoàn viên GĐPTTTCG Xđ. Bình An, giáo hạt Bình An, TGP Sài Gòn. Được Chúa gọi về ngày 19.08.2021.

55/ Bà Nguyễn Thị Bảy. Nhạc mẫu anh Giuse Nguyễn Hữu Kiêm - Đoàn trưởng GĐPTTTCG xứ đoàn Bình Hưng, giáo hạt Bình An, TGP Sài Gòn. Tạ thế ngày 20.09.2021.

56/ Ông Giuse Trần Hữu Trí. Đoàn viên GĐPTTTCG Xđ. Bình An, giáo hạt Bình An, TGP Sài Gòn. Được Chúa gọi về ngày 21.09.2021.

57/ Bà Maria Hoàng Thị Thu. Đoàn viên GĐPTTTCG Xđ. Bình An, giáo hạt Bình An, TGP Sài Gòn. Được Chúa gọi về ngày 24.08.2021.

58/ Ông Giuse Trần Ngọc Tâm. Đoàn viên GĐPTTTCG Xđ. Bình An, giáo hạt Bình An, TGP Sài Gòn. Được Chúa gọi về ngày 24.08.2021.

59/ Ông Giuse Nguyễn Tấn Mỹ. Đoàn viên GĐPTTTCG Xđ Bình Đông, giáo hạt Bình An, TGP Sài Gòn. Được Chúa gọi về ngày 24.08.2021.

60/ Ông Vinhson Nguyễn văn Hùng, SN 1952. Ân nhân GĐPTTTCG xứ đoàn Hai Giáp, giáo hạt Quần Phương, GP Bùi Chu. Được Chúa gọi về ngày 25.08.2021.

61/ Ông Vinhson Phạm Như Kim. Cựu đoàn trưởng GĐPTTTCG Xđ. Chợ Cầu, giáo hạt Hóc Môn, TGP Sài Gòn. Được Chúa gọi về ngày 26.08.2021.

62/ Ông Giuse Đỗ Phi Hồ. Đoàn viên GĐPTTTCG Xđ. Bình Thái, giáo hạt Bình An, TGP Sài Gòn. Được Chúa gọi về ngày 27.08.2021.

63/ Ông Tômasô Trần Văn Thặng. Thân phụ ông Tômasô Trần Đức Mão - Thư ký GĐPTTTCG Xđ. Bình Đông, giáo hạt Bình An, TGP Sài Gòn. Được Chúa gọi về ngày 29.08.2021.

64/ Ông Giuse Mai Văn Hiến, SN 1958. Đoàn viên và ân nhân GĐPTTTCG xứ đoàn Kim Thành, giáo hạt Quần Phương, GP Bùi Chu. Được Chúa gọi về ngày 30.08.2021.

65/ Ông Giuse Nguyễn Văn Thiêm, SN 1940. Nguyên Đoàn trưởng GĐPTTTCG Xđ. Phú Thọ Hòa, giáo hạt Tân Sơn Nhì, TGP Sài Gòn. Đã được Chúa gọi về ngày 30.08.2021.

66/ Ông Giuse Mai Văn Hiến, SN 1957. Thuộc giáo xứ Trung Thành, giáo hạt Quần Phương; Ân nhân GĐPTTTCG GP Bùi Chu. Được Chúa gọi về ngày 01.09.2021.

67/ Anh Giuse Hoàng Kim Thanh Phương, SN 1976. Đoàn viên GĐPTTTCG Xđ. Trung Mỹ Tây, giáo hạt Hóc Môn, TGP Sài Gòn. Được Chúa gọi về ngày 03.09.2021.

68/ Cụ ông Giuse Trần Văn Điển, SN 1933. Cựu Đoàn trưởng GĐPTTTCG Xđ. Hy Vọng, giáo hạt Tân Sơn Nhì, TGP Sài Gòn. Đã được Chúa gọi về ngày 07.09.2021.

69/ Bà Têrêsa Maria Hoàng Thị Thoảng, SN 1932. Đoàn viên GĐPTTTCG Xđ. Thánh Nguyễn Duy Khang, giáo hạt Thủ đức, TGP Sài Gòn. Được Chúa gọi về ngày 08.09.2021.

70/ Ông Đaminh Hoàng Văn Hoán, SN 1934. Đoàn viên và ân nhân GĐPTTTCG xứ đoàn Tây Cát, giáo hạt Kiên Chính, GP Bùi Chu. Được Chúa gọi về ngày 09.09.2021.

71/ Ông Gioakim Maria Nguyễn Đức Việt, SN 1957. Đoàn viên GĐPTTTCG Xđ. Thánh Nguyễn Duy Khang, giáo hạt Thủ đức, TGP Sài Gòn. Được Chúa gọi về ngày 10.09.2021.

72/ Bà Maria Ngô Thị Hạ, SN 1938. Đoàn viên và ân nhân GĐPTTTCG Xđ. Kiên Lao, giáo hạt Bùi Chu, GP Bùi Chu. Được Chúa gọi về ngày 13.09.2021.

73/ Ông Phêrô Nguyễn Trung Thứ, SN 1958. Đoàn viên GĐPTTTCG xứ đoàn Ba Châu, giáo hạt Bến Tre, giáo phận Vĩnh Long. Được Chúa gọi về ngày 13.09.2021.

74/ Ông Vinhson Nguyễn văn Ký, SN 1949. Đoàn viên và ân nhân GĐPTTTCG xứ đoàn Hai Giáp, giáo hạt Quần Phương, GP Bùi Chu. Được Chúa gọi về ngày 13.09.2021.

75/ Bà Maria Phạm Thị Thơm (Công), SN 1960. Đoàn viên và ân nhân GĐPTTTCG xứ đoàn Đại Đồng, giáo hạt Đại Đồng, GP Bùi Chu. Được Chúa gọi về ngày 15.09.2021.

76/ Bà Maria Phạm Thị Nhiễm, SN 1932. Đoàn viên và ân nhân GĐPTTTCG xứ đoàn Hai Giáp, giáo hạt Quần Phương, GP Bùi Chu. Được Chúa gọi về ngày 23.09.2021.

77/ Bà Maria Phạm Thị Chung, SN 1970. Đoàn viên và ân nhân GĐPTTTCG xứ đoàn Tây Cát, giáo hạt Kiên Chính, GP Bùi Chu. Được Chúa gọi về ngày 28.09.2021.

78/ Ông Giuse Nguyễn Văn Túy, SN 1954. Đoàn viên GĐPTTTCG Xđ. Bùi Môn, giáo hạt Hóc Môn, TGP Sài Gòn. Được Chúa gọi về ngày 06.10.2021.

79/ Cụ bà Maria Nguyễn Thị Phụng, SN 1931. Đoàn viên GĐPTTTCG Xđ. Bùi Môn, giáo hạt Hóc Môn, TGP Sài Gòn. Được Chúa gọi về ngày 07.10.2021.

80/ Bà Marria Nguyễn Thị Dót. Đoàn viên GĐPTTTCG Xđ. Bình Đông, giáo hạt Bình An, TGP Sài Gòn. Được Chúa gọi về ngày 09.10.2021.

81/ Ông Giuse Phạm Ngọc Lương, SN 1943. Đoàn viên GĐPTTTCG Xđ. Bùi Môn, giáo hạt Hóc Môn, TGP Sài Gòn. Được Chúa gọi về ngày 24.09.2021.

82/ Ông Giuse Maria Đặng Văn Hai, SN 1942. Cựu đoàn viên GĐPTTTCG Xđ. Cầu Lớn, giáo hạt Hóc Môn, TGP Sài Gòn. Được Chúa gọi về ngày 24.09.2021.

83/ Ông Phêrô Nguyễn Văn Hùng, SN 1963. Phu quân bà Elisabeth Vũ Thị Tuyết Sen - UV Bác ái - GĐPTTTCG Xđ. Hà Nội, giáo hạt Xóm Mới, TGP Sài Gòn. Được Chúa gọi về ngày 02.10.2021.

84/ Ông Anre Lê Văn Tới, SN 1958. Đoàn viên & ân nhân GĐPTTTCG Xđ. Martinô, giáo hạt Tân Sơn Nhì, TGP Sài Gòn. Được Chúa gọi về ngày 03.10.2021.

85/ Bà Anna Nguyễn Thị Kim Nga, SN 1941. Đoàn viên & ân nhân GĐPTTTCG Xđ. Châu Nam, giáo hạt Hóc Môn, TGP Sài Gòn. Được Chúa gọi về ngày 10.10.2021.